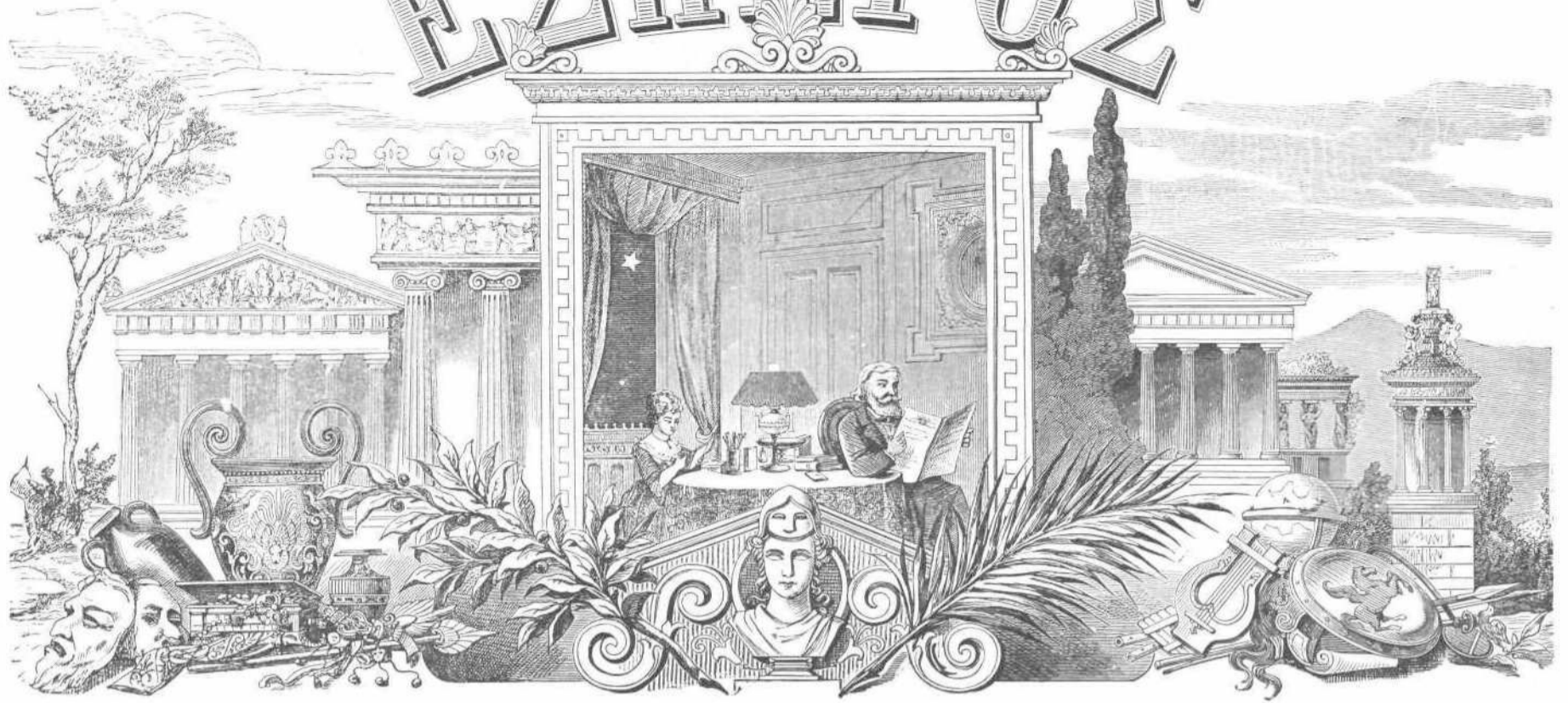

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Ε΄.

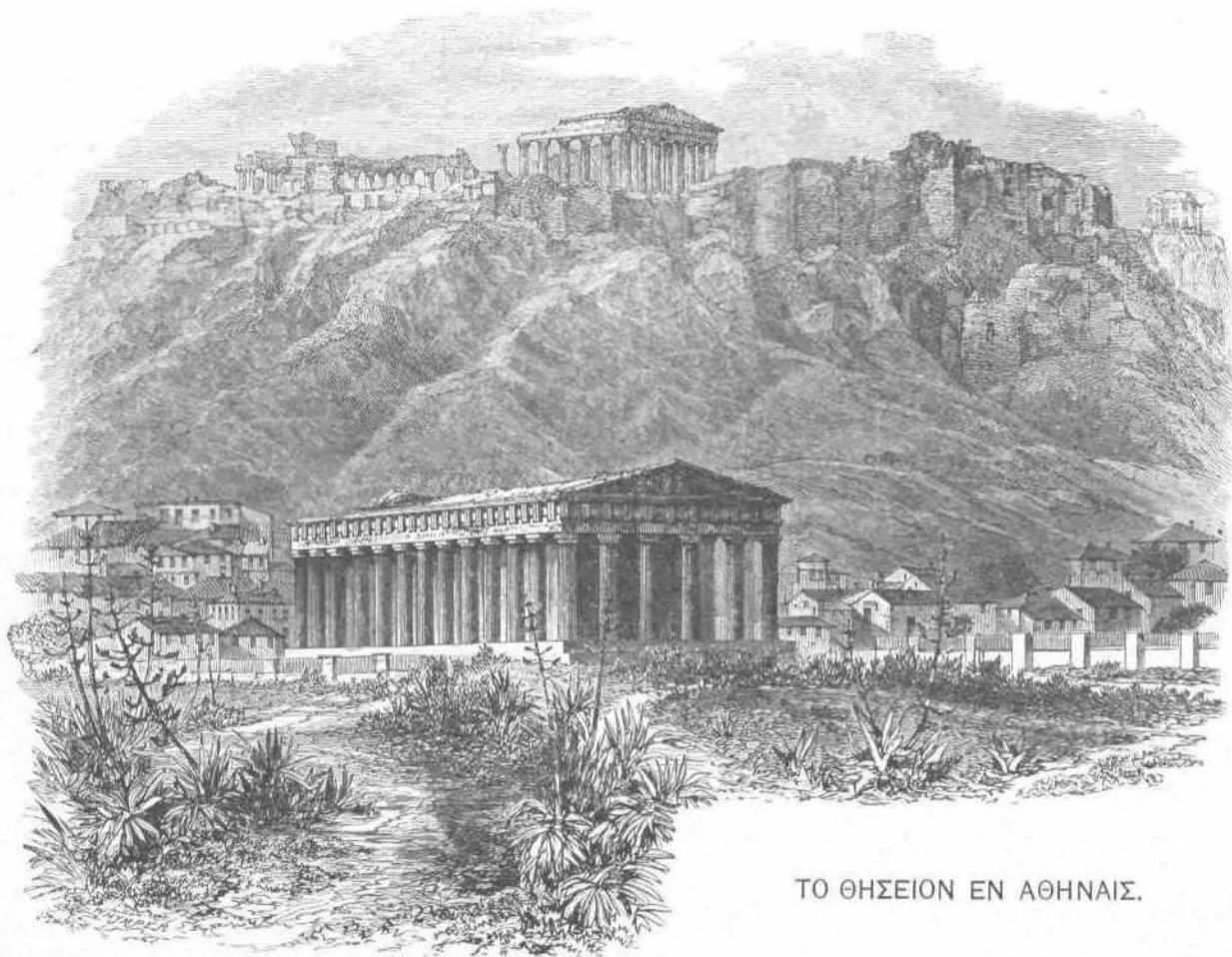
Ἐκδίδεται
τῇ 1/13 καὶ 15/27
ἐκάστου μηνός.

Ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ τῇ 15/27 Δεκεμβρίου 1885

Τιμὴ ἑτησία
προπληρωμένη
εἰς χρυσόν.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ροσβλ. 16.

ΑΡ. 112.

ΤΟ ΘΗΣΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.
 Τὸ Θῆσειον ἐν Ἀθήναις. — Ἡ προδοσία τοῦ Ἰσπανοῦ Ἀνδρέου Δαμαράλ.
 (Ἐπιπέδιον τῆς Ἰστορίας τῆς Ρόδου) (Συνέχεια). — Ὁ καταρακτὴς ἐν τῷ σπηλαίῳ
 τοῦ Μαιμούθ ἐν Κεντούκῃ. — Τὰ ἀρχαῖα τεῖχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως. — Ἡ
 πύξος Κίπρου. — Τὰ μνημεῖα τῆς Καρρίας ἐν Ἰταλίᾳ. — Ἐν Βουλγαρίᾳ. (Ἀκ-
 τολογία καὶ Πηροί). — Περὶ τοῦ τοῦ τῆς Λίσσας καὶ τοῦ ἰσθμοῦ ὄρειου. — Πόλι-
 σις. — Μεταβολὴ. Σκίψις-ἄστρα. — Ἡ Ἀλβανία Λάκωνα. — Ἐκ τῶν μύθων τοῦ Κριλόφ.

ΤΟ ΘΗΣΕΙΟΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

(Μετὰ εἰκόνας, βρα. σελ. 241.)

ΚΤΩ εἶχον παρέλθει ἑκατονταετηρίδες ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Θησέως, τοῦ θεμελιωτοῦ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι ἐνεθυμήθησαν, ὅτι μακρὰν τῆς πατρίδος, ἐπὶ τῆς νήσου Σκύρου, ἔκειτο τὰ ὄσπια τοῦ ἐν ἐξῆν χώρᾳ ἀποθανόντος ἕρωος. Ὁ Θησεύς, ὁ υἱὸς τοῦ Αἰγέως, ἐκ Τροίζωνος τῆς Ἀργολίδος εἰς Ἀθήνας ἐλθὼν συνήκτισε εἰς ἐν τὰς πρὶν διασπαρμένας κώμας καὶ κατέστησε τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν κέντρον καὶ πρωτεύουσαν τῆς Ἀττικῆς. Ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τοῦ Μενεσθέως καὶ τῶν περὶ αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν χώραν μετέβη εἰς Σκύρον, ἔβη καὶ ὑπὸ θανάτου ἀπέθανε θανάτου. Ὁ Κίμων ἦτο ὁ λαθὼν τὴν ἐντολήν παρὰ τῶν συμπολιτῶν του νὰ μεταβῇ εἰς Σκύρον, ὅπου εὐρὼν τὰ ὄσπια τοῦ ἀρχαίου θεμελιωτοῦ μετέφερεν αὐτὰ εἰς Ἀθήνας, ἔβη ἐτάφησαν ἐν μεγάλῃ πομπῇ ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεως, καὶ περικαλλῆς μνημείον εἰς τιμὴν τοῦ ἕρωος ἀνηγέρθη. Ταῦτα συνέβησαν ἐν ἔτει 469 πρ. Χρ. ἐπὶ Ἀψήριον ἀρχοντος, ὡς ἀναφέρουσι ὁ Θουκυδίδης, ὁ Πλούταρχος, ὁ Σικελιώτης Διόδωρος, ὁ Πανσανίας καὶ ὁ λεξικογράφος Πούριος.

Ἐγγραφία ἀθηναϊκῆ παραδοσις, ἣν κατὰ πρῶτον εὐρίσκομεν ἀναγραφομένην περὶ τὰ τέλη τῆς 15 μετὰ Χριστὸν ἑκατονταετηρίδος, παραδέχεται ὅτι τὸ εἰς μνήμην τοῦ Θησέως ἀνεγερθὲν μνημείον διασώθη μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ὅτι ἦτο ὁ ναὸς, ὁ ἐπὶ ταπεινὸν ὕψωματος πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀκροπόλεως κείμενος καὶ σήμερον τὸ Θησεῖον καλούμενος.

Ὁ ναὸς οὗτος, γεθὼν ἀέριαις διατηρηθεὶς, εἶναι ἐστραμμένος πρὸς ἀνατολὰς, ἐξάστῃλος, περίπτερος, ἔχων 13 στήλας κατὰ τὰς πλευράς του. Ὁραῖοι δωρικοῦ ρυθμοῦ τῆς καλῆς ἐποχῆς ἐμφαίνεται ἐναργῶς ὡς ἔργον τῶν μετὰ τὴν ἔξωσιν τῶν Περσῶν ἐνδοξῶν χρόνων τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ σῆκος τοῦ ναοῦ περικυκλοῦται ὑπὸ περιστολίῳ μετὰ προδόμου ὀπισθοδόμου. Ὁ ναὸς ἔχει 104 ποδῶν μῆκος καὶ 45 ποδῶν πλάτος· αἱ στήλαι ἔχουσι 3½ ποδῶν διάμετρον κατὰ τὴν βάσιν καὶ 19 ποδῶν ὕψος. Ἐν τοῖς ἀετώμασι ὑπῆρχον πιθανῶς τὸ πάλαι ἀγάλματα, τὰ ὅποια σήμερον ἐξηφανίσθησαν. Αἱ μετόπαι τοῦ προδόμου καὶ ὀπισθοδόμου εἶναι κεκοσμημέναι δι' ἀναγλύφων παραστάσεων, ἐν ᾗ αἱ ἄλλαι περιεῖχον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γραφάς. Ἀνάγλυφοι παραστάσεις κοσμοῦσι ἐπίσης καὶ τὴν ζωοφόρον. Ἐπὶ τῶν δέμας μετοπῶν τοῦ προδόμου παριστάνται οἱ δέκα τοῦ Ἡρακλέους ἄθλοι· αἱ δὲ ὀκτὼ μετόπαι τοῦ ὀπισθοδόμου φέρουσι τοὺς ἄθλους τοῦ Θησέως. Τὴν ζωοφόρον τοῦ προδόμου καὶ ὀπισθοδόμου κοσμοῦσιν ἀνάγλυφοι παραστάσεις τοῦ πόλεμου τῶν Κενταύρων καὶ τῶν Γιγάντων.

Ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἔφερον ὁ ναὸς οὗτος τὸ ὄνομα τοῦ Θησέως, μέχρις οὗ ἐν ἔτει 1838 ὁ τότε καθηγγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν, Λουδοβίκος Ροσσ, ἐξέφρασαν ἀμφιβολίας περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ὀνόματος καὶ δι' ἀκαταμαχτῶν ἐπιχειρημάτων

ἀπέδειξε τὸ ἐσφαλμένον αὐτοῦ. Τὰς θεσίμους τοῦ Ροσσ ἀμφιβολίας παρεδέχθησαν οἱ πλείστοι τῶν νεωτέρων ἀρχαιολόγων καὶ τοπογράφων τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ἕκαστος τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γνώμην ὑποστηρίζων. Οἱ μὲν ἐπερίβησαν ἢ ἀποδείξωσιν ὅτι ὁ ναὸς οὗτος ἦτο ὁ ναὸς τοῦ Ἀρεως, ὃν ὁ Πανσανίας ὡς κείμενον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἀρεῖου Πάγου ἀναφέρει, ἢ καὶ ἴσως ὁ ναὸς τοῦ Πατρῶος Ἀπόλλωνος, ὃν ὁ Πανσανίας θέτει παρὰ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν (Ross)· ἄλλοι πάλιν ὑποθέτουσιν ὅτι εἶναι ὁ ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Πανσανίου ἀναφερόμενος ναὸς τοῦ Ἡρακλείου, ὁ ἐπὶ τοῦ ἀγοραίου Κολωνοῦ κείμενος (Lolling, Παρθένολος)· ἄλλοι ὅτι ἦτο ὁ ναὸς τοῦ Ἡρακλέους ἐν Μελίτῃ, ὃν ἀναφέρει ὁ Ἀριστοφάνης (Wachsmuth, Curtius)· ἄλλοι τέλος τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ ὀνομασίαν ὑποστηρίζουσιν.

Τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα τῆς τοπογραφίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν δεῖται εἰσεῖσι συζητήσεως ἐκτενέως· διὸ μέχρις ὀριστικῆς ἀποδείξεως θέλομεν μείνει πιστοὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν, καθ' ἣν ὁ ναὸς οὗτος εἶναι τὸ Θησεῖον, ὡς ἐπισημασθεὶς ἀνεκάλειν νὰ τὸν ὀνομάζωμεν καὶ νὰ τὸν θεωροῦμεν ὡς ἐν τῶν ὀρειωτέρων μνημείων τῆς λαμπρᾶς τῶν Ἀθηνῶν ἐποχῆς.

Π.

Η ΠΡΟΔΟΣΙΑ
ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΔΑΜΑΡΑΛ.
 (ANDRÉ D'AMARAL.)

(Ἐπεισόδιον τῆς Ἰστορίας τῆς Ρόδου.)

Διήγημα πρωτότυπον Μ. Μαλλιάρη.

Η'.

ΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ταύτας ἀντέταξεν ὁ Μέγας Μάγιστρος κατὰ τὸν μοριάνδρον καὶ ὑπὸ περιστολίῳ μετὰ προδόμου ὀπισθοδόμου. Ὁ ναὸς ἔχει 104 ποδῶν μῆκος καὶ 45 ποδῶν πλάτος· αἱ στήλαι ἔχουσι 3½ ποδῶν διάμετρον κατὰ τὴν βάσιν καὶ 19 ποδῶν ὕψος. Ἐν τοῖς ἀετώμασι ὑπῆρχον πιθανῶς τὸ πάλαι ἀγάλματα, τὰ ὅποια σήμερον ἐξηφανίσθησαν. Αἱ μετόπαι τοῦ προδόμου καὶ ὀπισθοδόμου εἶναι κεκοσμημέναι δι' ἀναγλύφων παραστάσεων, ἐν ᾗ αἱ ἄλλαι περιεῖχον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γραφάς. Ἀνάγλυφοι παραστάσεις κοσμοῦσι ἐπίσης καὶ τὴν ζωοφόρον. Ἐπὶ τῶν δέμας μετοπῶν τοῦ προδόμου παριστάνται οἱ δέκα τοῦ Ἡρακλέους ἄθλοι· αἱ δὲ ὀκτὼ μετόπαι τοῦ ὀπισθοδόμου φέρουσι τοὺς ἄθλους τοῦ Θησέως. Τὴν ζωοφόρον τοῦ προδόμου καὶ ὀπισθοδόμου κοσμοῦσιν ἀνάγλυφοι παραστάσεις τοῦ πόλεμου τῶν Κενταύρων καὶ τῶν Γιγάντων.

Ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἔφερον ὁ ναὸς οὗτος τὸ ὄνομα τοῦ Θησέως, μέχρις οὗ ἐν ἔτει 1838 ὁ τότε καθηγγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν, Λουδοβίκος Ροσσ, ἐξέφρασαν ἀμφιβολίας περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ὀνόματος καὶ δι' ἀκαταμαχτῶν ἐπιχειρημάτων

Aubin· τὸ συνδέον δὲ τὴν πόλιν Δαμποῦζ μετὰ τῆς πόλεως Ἀγίου Γεωργίου εἰς τὸν ταξάρχον Χριστοφόρον Δεσβόλνερ (Christophe de Waldner). ἤγούμενον τῶν Γερμανῶν ἱπποτῶν· εἰς τὸν Γουλιέλμω Οὐάτσωνα (Guillaume de Watson) τὸ τῆς Ἀγγλικῆς συνοικίας, εἰς τὸν Γεωργίον Ἐμάρ (Georges Emar) τὸ τῆς Ἰταλικῆς, καὶ εἰς τὸν Ἰωάννην Δεβαρβάραν (Jean de Barbaran) καὶ Φερδινάνδον Σόλερ (Ferdinand Soler) αἱ θέσεις Καστίλλης καὶ Ἀραγωνίας. Ὁ Μέγας Μάγιστρος ἀνέλαβε τὴν ἄμυναν τῆς συνοικίας τῆς Παναγίας τῆς Νίκης, τῆς μάλλον ἀσθενεστέρας. Ἡ ἐφεδρία διηρέθη εἰς τέσσαρας μοῖρας, ἡ μὲν ὑπὸ τὸν Ἀνδρέαν Δαμαράλ, ὅπως παρέχῃ βοήθειαν εἰς τὰς θέσεις Γερμανίας καὶ Ὁβέρνης, ἡ δὲ ὑπὸ τὸν Ἰωάννην Βούρκον (Jean Burko) πρὸς ὑποστήριξιν τῶν θέσεων Ἰσπανίας καὶ Ἀγγλίας, ἡ ὑπὸ τὸν Πιέρω Δακλουῦ (Pierre de Clays) διὰ τὰς θέσεις Προδηγγίας, Ὁβέρνης, Καστίλλης καὶ Πορτογαλλίας, ἡ δὲ ὑπὸ τὸν Γαβριὴλ Δεπομερόλλην (Gabriel de Pommerolles) προσωρίονη καὶ παρέχῃ ἐπικουρίαν εἰς πᾶσαν θέσιν κινδυνεύουσαν.

Ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως ἀνετέθη εἰς τοὺς ἱππότες Κλαύδιον de St. Prix, Ἰωάννην Βονιφάνη, Λοπέζ Δαϊάλαν καὶ Ὀθων Καππὸνην, ἔχοντας ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἐκακοῦσις ἀστοῦς διηρημένους εἰς τέσσαρας λόχους. Τὴν διοίκησιν τοῦ φρουρίου Ἀγίου Νικολάου ἀνέλαβεν ὁ ἀνδρείος Γιωτὸ Δὲ Καστελλάνης, ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς του εἰκοσιν ἱππότες, τριακοσίους στρατιώτας καὶ τινὰς Ῥοδίους καὶ ξένους ναύτας.

Θ'.

Τὴν 5 ῥαμαζῶν (29 Ἰουλίου) διέταξεν ὁ Σουλτάνος τὴν κατὰ τὸ τεῖχος προσβολήν. Οἱ πυροβολισμοὶ ἀντήχησαν ἑκατέρωθεν, ὥστε ἡ πόλις ἐκαλύφθη ὑπὸ πυκνοῦ νέφους. Ἄλλ' οἱ ἄπιστοι, ὡς λέγει ὁ Ἀχμέτ Χαβούζ, προσυλασόμενοι ὑπὸ τοῦ τεύχους ἐπήνευρον μεγάλην φθορὰν εἰς τοὺς πολιορκητάς· πολλοὶ εὐσεβεῖς Τούρκοι ἐφρονέθησαν καὶ αἱ φυγαὶ αὐτῶν ἀνῆλθον εἰς τὸν οὐρανόν. Διότι οἱ μὲν πολιορκουόμενοι ἔβαλλον εὐτόχως κατὰ τῆς σαρκὸς τῶν πολιορκητῶν, τούτων δὲ αἱ σφαῖραι ἢ διήρχοντο ἄνωθεν τῶν ἐπάλξεων ἢ ἐχύνοντο εἰς τὴν γῆν. Μάτην ἐξηκολούθουν οἱ Τούρκοι βίπτοντες σφαῖρας καὶ βόμβας· ὅθεν ἀπερσίασαν νὰ ὀρμηθῶσι κατὰ τοῦ τεύχους πληθύνοντες τοὺς γάνδακας μὲ δέματα κλάδων καὶ διὰ κλιμάκων ἀναρριχόμενοι ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις. Ἡ τομηρὰ αὕτη ἐφοδος ἀπεκρούθη ὑπὸ τῶν ἱπποτῶν διὰ τε τῶν τηλεβόλων καὶ διὰ ζεύσεως πύσσας βίπτομένης ἐπὶ τῶν ἐφορμῶντων μουσουλμάνων, οἵ τινες ἐπιπτον κατὰ ἑκατοστάς, καὶ ὑπερ ὧν οἱ ἄγγελοι ἤνοιγον τὰς πύλας τοῦ παραδείσου, ὡς λέγει ὁ Ἀχμέτ Χαβούζ. Τηλικούτος δὲ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν ὡς ἀναριθμήτως ἐβρίπτοντο εἰς ἀμάξια φορτηγὰς καὶ ὠδηγούτων εἰς ταφὴν. Ἀλλὰ πρὸς ἀναπήρῳσιν τῶν φονευθέντων ἐγκαίρως ἀπεστέλλησαν νέαι ἐπικουρία ἐξ Αἰγύπτου ὑπὸ τὸν Χαϊδάρ-βέη διὰ εἰκοσι καὶ τεσσαρῶν πλοίων (βαταρδῶν).

Ἐτέρᾳ ἐφοδῷ διεθυνημένῳ ὑπὸ τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ ἀπέτυχε μὲ ἀπολείας τῶν Τούρκων, διότι, κατὰ τὸν Ἀχμέτ Χαβούζ, οἱ ἀκάθαρτοι κύνας, δηλ. οἱ ἱππότες, τοιοῦτοτρόπῳ εἶχον ὀχυρώσει τὰς τάξεις τοῦ φρουρίου τῶν, τοιοῦτον ζωηρὸν πῦρ ἔβαλλον, ὥστε οἱ νικηταὶ ἔδεκατιζόντο.

Ὅθεν παρητήθησαν τῆς ἐξ ἐφόδου ἀλώσεως τοῦ τεύχους καὶ κατέγοντο εἰς τὴν δι' ὑπονόμεον καταστροφὴν αὐτοῦ. Μολοντί ὁ Μαρτινέγκος κατέρωθε ν' ἀνακαλύψῃ πολλὰ τοιαῦτα ὀρύγματα, εὐλαίεθσαν ὅμως ἱκανά, τὰ ὅποια ἐπληρώθησαν πυρίτιδος, ἐδόθη δὲ διαταγὴ ἅμα ὡς ἀναφλεχθῆν ἢ πυρίτις ἐπὶ ἐπιτεθείσι πανταχόθεν κατὰ τὸν καταρρέοντος τεύχους. Τέλος ἡ βραυλλίς ἐπέδωκε τὸ πῦρ εἰς τὰ πλήρη πυρίτιδος ὀρύγματα, καὶ φοβερὰ ἐκπυροσκόρησις ἐκάλυψε τὰς κραυγὰς τῶν ἀγωνιούντων ἱπποτῶν, ἐνῷ καπνὸς αἱ κόνις ἐκάλυψαν τὸν οὐρανὸν καὶ ἡ γῆ ἐσειετο σπασμωδικῶς. Σύνᾳμα δὲ ἐγένετο ἐφοδος, ἄλλ' οἱ νικηταὶ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ἐπιπτον ὡς κρῖοι προσωρινοί εἰς ἑσθίαν ὑπὸ τὸ φρικώδες πῦρ τῶν ἐχθρῶν τηλεβόλων, κατὰ τὸν Ἀχμέτ Χαβούζ.

Τὴν 16 ῥαμαζῶν διστάχθησαν οἱ πολιορκηταὶ νὰ κανονολήθωσι τὸ κινδυνωστάσιον τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, διότι οἱ εὐσεβεῖς Ὀθωμανοὶ

δὲν ἠείχοντο τοὺς ἤχους τῶν κωδῶνων· ὅθεν ἐξεφρονέθησαν ἀπειροί θόμβαι, ὥστε οἱ ἄπιστοι ἐκρήθησαν εἰς τὰ ὑπάγια, ἐν ᾗ τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ κινδυνωστάσιου κατέρρευσε. Ἐπειδὴ δὲ οὗτε τὰ τηλεβόλα οὗτε αἱ βόμβαι παρήγαγον σπουδαῖον ἀποτέλεσμα, οἱ πολιορκηταὶ ἀπερσίασαν νὰ ὀρμηθῶσι διὰ χρώματος τὰς περὶ τὸ τεῖχος θέσεις καὶ ἐπ' αὐτῶν νὰ στήσωσι τὰ τηλεβόλα τῶν, ὥστε αἱ κανονοστοιχίαι αὐτῶν νὰ ὦσιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὰς τοῦ φρουρίου ὕψους. Σύνᾳμα δὲ ὁ Ἀχμέτ πασᾶς ἐγνωμοδότησε νὰ ὀρμηθῶσιν ὀρύγματα καὶ νὰ θέσωσιν ἐν αὐτοῖς πυρίτιδα ὅπως κρημίσωσι τὰ τεῖχη.

Τὴν 26 ῥαμαζῶν αἱ στηθεῖσαι εἰς τὰ ὀχυρώματα κανονοστοιχίαι ἤρξαντο ἐκφρονέθησαν σφαῖρας πεντακοσίων χιλιogramμων. Τότε οἱ ἱππότες ἀπερσίασαν νὰ κρημίσωσι ἐξοδὸν καὶ νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν πολιορκητῶν νύκτωρ. Ὅθεν 3000 ἐξήλθον διὰ τῆς πόλεως Δαμποῦζ καὶ ἐπιπτόντες θυσιάζουσι πολλοὺς τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἀχμέτ πασᾶ ἀνηκόντων. Ἀλλὰ πάντες οἱ εὐγενεῖς στρατιῶται τοῦ Ἰσλαμισμοῦ εἰδοποιηθέντες ἐπέπεσαν κατὰ τῶν ἀκαθάρτων ἐκείνων κωδῶν, καὶ ἄλλους μὲν κρημορροῦσιν, ἄλλους δὲ ἀναγκάζουσιν νὰ ὑποχωρήσωσιν.

Μετὰ τὰς ἐφορὰς τοῦ θαῖραμιου οἱ Τούρκοι ἐπατέθησαν πάλιν κατὰ τὸ τεῖχος πληθύνοντες τὰς τάφρους διὰ δέματων κλάδων. Οἱ ἱππότες σημαίνουσι τοὺς κωδῶνας καὶ σπεύδουσιν ν' ἀποκρούσωσι τὸν κίνδυνον. Οἱ Τούρκοι ἀγωνίζονται ν' ἀναρριχθῶσιν ἐπὶ τοῦ τεύχους διὰ κλιμάκων εἰς τὰς θέσεις Ἰσπανίας καὶ Ἀγγλίας. Ὁ ἱππότης Δεβαρβάραν ἀφρηπάγη ὑπὸ σφαῖρας, ὁ δὲ ἀντικαταστήσας αὐτὸν Ἰωάννης Δορμεδάς ἀπέλασε τὸν φεβαλμῶν. [Τὸ προπύργιον Ἀγγλίας διέτρεξε μέγαν κίνδυνον, ὥστε ὁ Μέγας Μάγιστρος ἔσπευσε πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ ἄγων τὴν ἀνακτορικὴν φρουρὰν. Εἰς τὸ προπύργιον τῆς Ἰταλίας σπεύδουσιν οἱ ἀδελφοὶ Βαρθολομαῖος καὶ Βενῶ Σκαμρόζα μετὰ διακοσίων ἀνδρῶν καὶ ἐπιφέρουσι μέγαν ὄλεθρον εἰς τοὺς Τούρκους, ὧν οἱ περισσθέντες τρέπονται εἰς φυγὴν. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν πεσόντων κατὰ τὴν ἐφοδὸν ταύτην Τούρκων ἦτο μέγας, διότι (ὡς διηγείται ὁ Ἀχμέτ Χαβούζ) ὄσσοι πτωμάτων ἐτάφησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια, ἀλλ' ἀναμφιδέλωτος αἱ φυγαὶ αὐτῶν ἀνέβησαν κατ' εὐθείαν εἰς τὸν οὐρανόν, διότι ἀπέθνησκον ἄνωμοι!]

Ἐτέρᾳ ἐφοδῷ διεθυνημένῳ ὑπὸ τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ ἀπέτυχε μὲ ἀπολείας τῶν Τούρκων, διότι, κατὰ τὸν Ἀχμέτ Χαβούζ, οἱ ἀκάθαρτοι κύνας, δηλ. οἱ ἱππότες, τοιοῦτοτρόπῳ εἶχον ὀχυρώσει τὰς τάξεις τοῦ φρουρίου τῶν, τοιοῦτον ζωηρὸν πῦρ ἔβαλλον, ὥστε οἱ νικηταὶ ἔδεκατιζόντο.

Ὅθεν παρητήθησαν τῆς ἐξ ἐφόδου ἀλώσεως τοῦ τεύχους καὶ κατέγοντο εἰς τὴν δι' ὑπονόμεον καταστροφὴν αὐτοῦ. Μολοντί ὁ Μαρτινέγκος κατέρωθε ν' ἀνακαλύψῃ πολλὰ τοιαῦτα ὀρύγματα, εὐλαίεθσαν ὅμως ἱκανά, τὰ ὅποια ἐπληρώθησαν πυρίτιδος, ἐδόθη δὲ διαταγὴ ἅμα ὡς ἀναφλεχθῆν ἢ πυρίτις ἐπὶ ἐπιτεθείσι πανταχόθεν κατὰ τὸν καταρρέοντος τεύχους. Τέλος ἡ βραυλλίς ἐπέδωκε τὸ πῦρ εἰς τὰ πλήρη πυρίτιδος ὀρύγματα, καὶ φοβερὰ ἐκπυροσκόρησις ἐκάλυψε τὰς κραυγὰς τῶν ἀγωνιούντων ἱπποτῶν, ἐνῷ καπνὸς αἱ κόνις ἐκάλυψαν τὸν οὐρανὸν καὶ ἡ γῆ ἐσειετο σπασμωδικῶς. Σύνᾳμα δὲ ἐγένετο ἐφοδος, ἄλλ' οἱ νικηταὶ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ἐπιπτον ὡς κρῖοι προσωρινοί εἰς ἑσθίαν ὑπὸ τὸ φρικώδες πῦρ τῶν ἐχθρῶν τηλεβόλων, κατὰ τὸν Ἀχμέτ Χαβούζ.

Ὁ Σουλτάνος θέλωσιν τοσοῦτος ἀγῶνας αἰ-

Ο ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ
ΕΝ Τῷ ΣΠΗΛΑΙῷ ΤΟΥ ΜΑΜΜΟΥΘ
ΕΝ ΚΕΝΤΟΥΚῃ.

ΕΝ τῶν ὑπερρωτέρων καὶ φρικωδεστέρων σπηλαίων, τὰ ὅποια ἡ φύσις ὤρισε τρόπον τινὰ ὡς κατοικητήριον φαντασμάτων καὶ ὑπερανθρώπων ὄντων καὶ ἡ φαντασία περιβάλλει διὰ τῶν ἀπισιωτέρων παραστάσεων, εἶναι τὸ δέκα ὠρῶν μῆκος μετρουῦν σπήλαιον τοῦ Μαιμούθ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κεντούκῃ τῆς Ἀμερικῆς. Ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ ὑπάρχει ἄδυσος, εἰς ἣν γίνεται μετὰ θρονωτόδους πατάγου ὀρηκτικῆς καταρράκτης. Εἰς τὴν ἄδυσον ταύτην οὐδεὶς ποτε τῶν περιηγητῶν ἐπέβηκε μέχρις ἐνὸς νὰ κατέλθῃ. Ἐσχάτως μόνον ἐπιχειρήσας τὴν κινδυνώδη ταύτην ἐκδρομὴν εἰς νέος ἐκ Λουβίλλης, οὗ τὰς περιπετείας διηγείται διὰ ζωηροῦ καλῶς Ἀμερικανῶς περιηγητῆς.

Ἐξελλόντως, λέγει οὗτος, μετὰ τοῦ συνοδευόντος με συνταγματάρχου, τοῦ σπηλαίου τοῦ Μαιμούθ ἐσχημεν παρὰ τὴν εἰσοδὸν διατελοῦντες ἐτι ὑπὸ τὴν καταπληκτικὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἐνεπίεσαν ἡμῖν τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς φύσεως θέσμα. Ὁ συνοδοιπόρος μου ἤρως τὸν ὀδηγὸν μας περὶ τοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ κρημνοῦ καὶ περὶ τοῦ ἐν αὐτῷ καταρράκτου.

Πρὸ ὀλίγων ἐτι ἐβδομάδων, ἀπεκρίθη ὁ ὀδηγός, ὁ κρημνὸς οὗτος ἦτο σχεδὸν ἀγνωστος, διότι οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ βυθισθῶντο εἰς τὴν ζωὴν του καταρρέοντος εἰς αὐτόν, οὐδὲ εἶχε τὴν ἀπαιτουμένην ψυχραιμίαν, ὅπως ἐπιχειρήσῃ τὸ τόλμημα. Πρὸ μικροῦ ὅμως εὐρέθη νέος ἀνήρ ἐκ Λουβίλλης, ὅστις τὸ ἐξετέλεσε, Περὶ τοῦ τόλμηματος ἔγραψαν πολλὰ φημιερῆδες, ἀλλ' αἱ λεπτομέρειαι δὲν ἐγνωσθησαν ἀκριβῶς· ἐγὼ δὲ ὡς αὐτόπτης μάρτυς δύναμαι νὰ ἐκθέσω τὰ πατα.

Διηγήθητι λοιπόν, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης· ὁ τόπος εἶναι κατάλληλος καὶ ἡ ψυχικὴ ἡμῶν διάθεσις πρόσφορος ν' ἀκούσωμεν τὴν διήγησιν ταύτην.

Εὐχαρίστως, ἀπήντησεν ὁ ὀδηγός, ὅστις εἰσαγαγὼν εἰς τὸ στόμα του φύλλον καπνοῦ καὶ μασῶν αὐτὸ μετὰ πολλῆς τῆς ἡδονῆς ἤρπαστο οὕτω τῆς διηγήσεως του.

Πρὸ τοῦ εὐτόλμου νεανίου οὐδεὶς ποτε ἠνεγχετὸς ἐτόλμησε νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν κρημνὸν πέραν μέτρον τιῶν. Χιλιᾶδες ἀνθρώπων ἐβρίψαν τὸ θέλωμα τῶν ἐπὶ τοῦ ἀφρόδου καταρράκτου ἐντρομοὶ καὶ φρίσσοντες εἰς τὴν θέαν αὐτοῦ φωτισμένου ὑπὸ βελγαλικῶν φώτων. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ φρικώδους τούτου κρημνοῦ ἐπρότεινε 600 δολλάρια εἰς τὸν ἀτρόμητον ὀδηγὸν Στέφανον ἐὰν ἐπιχειρήσῃ νὰ κατέλθῃ· ἂν καὶ τὸ χρηματικὸν τοῦτο ποσὸν μεγάλως εἴλωκε τὸν πτωχὸν Στέφανον, ὅστις ἐν ἰδρωτὶ τοῦ προσώπου του ἐκάρδιζε τὰ ὀλίγα λεπτὰ δι' ὧν συνετρεῖτο, οὐχ ἤρπαστο ὅμως ἀπεποιήθη. Πρὸ τινος ἐτῶν καθηγγητῆς τις ἐκ Γεννεσῆς, ἀνὴρ λόγιος καὶ εὐτόλμος, ἠβέλησε ν' ἀναλάβῃ τὸ τόλμημα· πρὸς τοῦτο παρεσκευάσθη δεόντως καὶ δεδεμένος διὰ δυνατοῦ σχοινίου κατέβηκεν, ἀλλὰ φθὰς εἰς βάθος ἐκατὸ ποδῶν κατέβηκε ὑπὸ σφοδρῶν παλμῶν καὶ ὑπὸ τρέμου, ὃν δὲν ἤδύνατο νὰ ὑπερικήσῃ, ὥστε ἐκινδύνευσεν νὰ λιποθυμήσῃ καὶ νὰ παραφρονήσῃ. Φρίσσων ὅλος ἔδεικε τὸ σμῆμα ἐν τῶν ἀνασφύρων οἱ κρατούσιν· τὸ σχοινίον καὶ φθὰς εἰς τὸ γέλιος τοῦ κρημνοῦ ἐλιποθύμησε· βραδύτερον ὀμολόγησεν ὅτι τοσοῦτος ὑπῆρξεν ὁ τρόμος του, ὅτε εὐρέθη ἐντὸς τοῦ κρημνοῦ, ὥστε ἐπρότιμα τὸν θάνατον ἢ νὰ ἐκτελέσῃ τοῦτο δεύτερον. Ἐκτοτε εὐρέθησαν καὶ ἄλλοι πρόθυμοι νὰ κερδίσωσι τὴν προτεινομένην

(Ἐπιετα συνέχεια.)

χορηματικὴν ἀμοιβήν, ἀλλ' οὐδεὶς ἤδυνήθη νὰ ἐκτελέσῃ τὸ τόλμημα.

Ἐσχάτως ὁ ἐκ Λουβίλλης νεανίας ἐπαρουσιάσθη καὶ εἶπεν ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ κατέλθῃ μέχρι τοῦ πυθμένου τοῦ κρηνοῦ. Μαθὼν τὸν σκοπὸν τοῦ τούτου ὁ ἰατρὸς Ράιτ, τῷ εἶπεν Ἄγνοεῖς, φίλε μου, τί θέλεις νὰ ἐπιχειρήσῃς; τούτο οὐδ' οἱ τολμηρότεροι ἄνθρωποι κατόρθωσαν. Ἡ θέλησις περιορίζεται παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ ἂν θελήσωμεν νὰ πείσωμεν ὑπὲρ τὸ θεὸν τὴν θέλησιν ἡμῶν, καταλαμβάνει ἡμᾶς σκοτοδινία, ἣν παρακολουθοῦσι σπασμοὶ καὶ ἐπὶ τέλους καὶ ὁ θάνατος αὐτὸς.

— Οὐδὲν τούτων φοβοῦμαι, ἀπεκρίθη ὁ νεανίας, δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ θιάσω τὴν φύσιν μου καὶ εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ κατέλθω μέχρι τοῦ πυθμένου.

— Οὐδέποτε ἤσθάνηθι λοιπὸν φόβου; ἠρώτησεν ὁ ἰατρὸς.

— Οὐδέποτε, ἀπεκρίθη ὁ νέος· εἶναι ὁ φόβος αἰσθημα, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν δύναμαι νὰ σχηματίσω ἀκριθεῖς ἰδέαν.

— Περίεργον τούτο. Οὐδὲ καθ' ὕπνον ἐφοβήθης;

— Οὐδὲ καθ' ὕπνον· ἐπαναλαμβάνω, δὲν εἶμαι ἐπιδεικτικὸς τοῦ αἰσθηματος τοῦ φόβου.

Ἀπέναντι τῆς αἰσθητικῆς ὁμολογίας ἠναγκάσθη καὶ ὁ ἰατρὸς νὰ ὑποχωρήσῃ ὑπεκλίθη ἐδαφιαίως ἐνώπιον τοῦ νεανίου καὶ τὰ πάντα ἠτοιμάσθησαν διὰ τὴν κατάβασιν. Ὁ κ. Πρήτωρ, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ σπηλαίου, παρήγγειλεν ἐν Νασβίλλῃ δυνατὸν σχοινίον ἰκανοῦ μήκους, καὶ ἡ μικρὰ συνοδεία διηρμόνη πρὸς τὸ μέρος ἐνθα ἐπρόκειτο νὰ γείνη ἡ ἀπόπειρα καὶ τὸ ὅποιον ἕκαστος εἰς ἀπόστασιν ἐνέα ἀγγλικῶν μιλίων ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ σπηλαίου.

— Πόσον θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἤμην καὶ ἐγὼ παρών, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης, ἔστω μόνον ὅπως ἴδω τὸν ἀτρόμητον νεανίαν. Εἶμαι στρατιώτης καὶ ὡς τοιοῦτος ἐγνωρίσα πολλοὺς ἀνδρείους ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ οὗτοι, ὡς ἄνθρωποι, εἶχον στιγμὰς φόβου καὶ δειλίας. Ἐάν ὁ νεανίας ἐλεγεν ἀλήθειαν, θὰ ἦτο θεαίως τι ἐκτακτον.

— Θὰ πεισθῆτε, ὅτι δὲν ἐφεύσθη, παρατήρησεν ὁ ὀδηγός, ὅστις ἐξηκολούθησεν τὴν διήγησίν του.

Ὅταν τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα οἱ παρεστώτες παρέστησαν τῷ εὐτόλμῳ νεανίᾳ τὸν κίνδυνον. Ἐάν ἔχῃς κακὸν τι προαίσθημα, τῷ εἶπεν, δύνασαι νὰ παραιτηθῆς· εἶναι ἀκόμη καιρός.

— Οὐδεμίαν αἰσθάνομαι συγκίνησιν, ἀπήντησεν οὗτος ἀνυπομόμων. Καὶ ἂν ὁ κρημνὸς οὗτος ἦτο ἡ κόλασις, πλήρης τῶν ψυχῶν ὄλων τῶν κακούργων τοῦ κόσμου· καὶ ἂν αὐτὸς ὁ Σατανᾶς εὐρίσκειτο ἐν αὐτῇ μεθ' ὅλης τῆς ἀποτροπαιῶν αὐτοῦ ἀκολουθίας, πάλιν θὰ καταρχώμην ἀφ' οὗ ἅπασι τὸ ἀπεφάσιον.

Πάντες ἐγέλασαν εἰς τοὺς λόγους τούτους· μόνος ὁ ἰατρὸς Ράιτ ἔμεινε σοβαρὸς παρατηρῶν μετὰ θαυμασμῷ τὸν νεανίαν, ὅστις τῷ ἦτο ἀληθὲς αἰνίγμα.

Καὶ πρῶτον μὲν ἐγκωδῆς λίθος προσεδέθη εἰς τὸν ἄκρον τοῦ σχοινίου καὶ ἐβυβίσθη εἰς τὸν κρημνὸν μέχρι οὗ ἐφθασεν εἰς τὸν πυθμένα. Κατὰ τὴν βύθισιν ταύτην ὁ λίθος προσέκρουε δυνατὰ πρὸς τὰ τοιχώματα τοῦ κρηνοῦ, ἐξ ὧν ἀπεσπῶντο τεμάχια θράγγων, τὰ ὅποια κατακρημνίζοντο μετὰ θροντώδους πατάγου εἰς τὸ βάθος. Φιρὴν κατέλαβεν πάντας τοὺς παρισταμένους εἰς τοὺς ἀπαισίους τούτους κρότους. Ὁ ἰατρὸς παρετήρησε πάλιν τὸν νεανίαν· τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀκίνητον οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐδεικνυε συγκίνησιν.

Καλύψας τὴν κεφαλὴν του ὁ τολμητικὸς διὰ ἰσχυροῦ καὶ πλατέως πύλου ὅπως προφυλαχθῆ ἀπὸ τῶν καταπιπτόντων θράγγων καὶ χωμάτων, ἔδρασε τὸ σχοινίον περὶ τὴν μέσσην του καὶ ἔδωκε τὸ σύνθημα νὰ τὸν καταβιβάσωσιν. Ἡ καταβίβασις ἐγένετο θραδέως καὶ προφυλακτικῶς· καὶ ὅμως ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀπεσπῶντο τεμάχια πετρῶν ἀπὸ τὰ τοιχώματα τοῦ κρηνοῦ. Ὁ νεανίας ἔμεινε ἀπρόσβλητος.

Καταβιβαζόμενος ἐξήτασε διὰ τῆς λυχνίας του τὰς πλευρὰς τοῦ εὐρυτάτου θαλάσρου. Εἰς βάθος τριάκοντα περὶπου ποδῶν ἀπὸ τοῦ χειλούς εἶδε προσέοχον τινα, ἐξ ἧς διεκλαδούντο πρὸς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ διευρύνοντες δύο ἢ τρεῖς ὑπόγειοι σοαί. Ὁ διευρυντικὸς ἔδωκε τὸ σημεῖον νὰ κρατήσῃ τὸ σχοινίον καὶ ἀφ' οὗ ἀκριθεῶς ἐσημαίωσε τὸ σχῆμα καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν σοῶν τούτων παρήγγειλε πάλιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν κατάβασιν. Εἰς βάθος ἑκατὸν ὡς ἑξήντα ποδῶν ἀπὸ τοῦ χειλούς ἐστάθη πάλιν, ἀνακαλύψας πηγὴν ὕδατος, ἧτις μετὰ φρικώδους θροντῆς κατέρρασε πρὸς τὸν κρημνόν. Τὰ καταρρέοντα ὕδατα παρεμπόδιζον τοῦ λοιποῦ τὴν χρῆσιν τῆς λυχνίας· καὶ ὅμως ὁ νεανίας θεορημένος ὄλος καὶ μόλις δυνάμενος ν' ἀναπνεύσῃ ἐξηκολούθει τὴν κατάβασιν. Τὸ σχοινίον ἐδεικνυε βάθος 160 ποδῶν· κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἠκούσθη ὑπόκοφος κρότος καὶ οἱ παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ κρηνοῦ ἰσχυροὶ φοβοῦμενοι μὴ ἐπαβέ τι ὁ νεανίας ἐκράτησεν τὸ σχοινίον· ἀλλὰ κάτωθεν ἠγγέθη πάλιν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ κατάβασιν. Ὁ κρότος προήλθεν ἐκ τῆς πτώσεως μεγάλου θράγγου ὅστις παρ' ὀλίγον καταπλάκωνε τὸν νέον.

— Ὅποια τόλμη! εἶπεν ἐγὼ. — Ἄν ἀνελογίζετο τοὺς κινδύνους ὄλους, ὑπέλαβεν ὁ ὀδηγός, θεαίως δὲν θὰ ἐπιχειρεῖ τὸ τόλμημα.

— Τὸνάντιον, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης, μετὰ πλείονος ἔτι ἐνθουσιασμοῦ θὰ τὸ ἐπιχειρεῖ, διότι διὰ τὰς πράγματι ἀμερικανικὰς φύσεις οἱ κίνδυνοι ἔχουσι μαγνητικὴν τινα ἔλξιν.

— Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἐξηκολούθησεν ὁ ὀδηγός μας· ἡ ἀφοβία τοῦ νεανίου ἦτο ὄλως ἐκτακτος. Κατελθὼν πύδας τινὰς θαβύτερον παρετήρησεν ὅτι ὁ καταρράκτης ἐλάμβανεν αἰφνης διεύθυνσιν ἀσθενῶν ὀριζόντιον· δὲν ἤκουε πλέον τὸν κρότον ὑπὸ τῶν πύδας του ἀλλὰ πλαγίως· τὸ ὕδωρ δὲν ἔπιπτεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ οὕτως ἦδυνάτο πάλιν νὰ μεταχειρισθῆ τὴν λυχνίαν του καὶ νὰ διακρίνῃ τὰ περὶ αὐτὸν ἀντικείμενα.

Τὸ σχοινίον ἐξηκολούθει καταβιβαζόμενον, καὶ κάτωθεν οὐδεμίαν ἠσθάνοντο κίνησιν οἱ κρατούντες αὐτό. Ὁ ἰατρὸς ἀνήσυχος ὦν διέταξε τοὺς ἀνθρώπους νὰ σταματήσωσιν· οὐδὲν ἐκινεῖτο.

— Ἀνασῶρατε τὸ σχοινίον! ἀνεκράξεν ὁ ἰατρὸς· ἀνασῶρατέ το ταχέως!

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἠσθάνθησαν οἱ κρατούντες τὸ σχοινίον ἰσχυρὸν κλονισμόν, καὶ πάντες ἀνέπνευσαν, διότι τούτο ἦτο τὸ σημεῖον ὅτι ὁ νεανίας ἔξῃ καὶ παρήγγειλε νὰ τὸν καταβιβάσωσιν ἀκόμη. Πράγματι τὸ σχοινίον κατεβιβάσθη μετὰ τινὰ καὶ ὁ τολμηρὸς ἐρευνητικὸς εὐρίσκειτο εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κρηνοῦ. Τὸ εἶδος ἦτο 198 ποδῶν. Ἐκεῖ εὐρισκόμενος ὁ ἦρωας ἐπάτησεν ἔδαφος στερεὸν καὶ ἠδυνήθη νὰ καταμετρήσῃ τὴν κοίτην τοῦ καταρράκτου, ἧτις ἔχει πλάτος 18 ποδῶν καὶ στρέφεται κυκλικῶς. Πλαγίως ἀνεκάλυψε μικρὸν σπήλαιον, ὃ ἐπιμελῶς διηρμόνησεν.

Κατὰ τὴν κατάβασιν του εἶχε παρατηρήσει πλαγίως τινὰς ὀπάς ἐν τῷ τοιχώματι, ἅς ἤθελε νὰ ἐξετάσῃ· διὸ καὶ ἔδωκε τὸ σημεῖον νὰ τὸν ἀνασῶρων ὀλίγον.

— Εἶχε πλέον ἐκτελέσει τὸ ἔργον του, εἶπεν ἐγὼ, καὶ ἤθελε θεαίως ὡς ἐν παρέργῳ νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὰς δευτερευούσας ἐκείνας σοαίς.

— Ἀπατάσθε, μοὶ ἀπήντησεν ὁ ὀδηγός· ἐν αὐταῖς ἰδίως ἐπέπρωτο νὰ παραστῇ μάρτυς τῶν φρικωδέστερων σκηνῶν τῆς ἐκδρομῆς του ταύτης.

— Συνήντησεν ἴσως ἄγνωστον τι ἄγριον θηρίον; ἠρώτησεν ὁ συνταγματάρχης.

— Ὅχι· ἀλλ' ὅτι τῷ συνέβη ἦτο ἔτι φρικώτερον. Φθάς εἰς τὴν εἰσόδον μιᾶς τῶν ὀπῶν τούτων, ἀφ᾽ ἧρας τὸ περιτόνον τὸ σῶμά του σχοινίον, ὅπως ἐλευθέρως προῆλθῃ εἰς τὴν ἐρευναν, καὶ ἐκράτει τὴν ἄκρην εἰς τὰς χεῖράς του. Τούτο ἦτο μεγάλη ἀπεριστοφία ἧτις ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφὴν του· διότι ἠναγκασμένος ὦν νὰ πηδήσῃ ὑπεράνω μεγάλου ἐν τῷ ἔδαφί βήματος, ἀπόλασεν ὅπερ ἐκράτει σχοινίον· ἂν δὲν κατόρθου νὰ τὸ συλλάβῃ πάλιν, ἦτο ἐκτεθειμένος εἰς τὸν φοβερὸν θάνατον ἐκ πείνης καὶ ψύχους ἐν τῷ ἀγρίῳ ἐκείνῳ βυθῷ. Πᾶς ἄλλος, ἐκτός τοῦ εὐτόλμου ἐκείνου Ἀμερικανοῦ, θ' ἀπέθνησκεν ἐκ φόβου ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει· ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν ἀπόλασεν τὴν ψυχραμίαν του, ἐξήτασε μὲ ψυχρὸν ὄμμα τὸ δύσκολον τῆς θέσεώς του, καὶ ἐπέσθη ὅτι πατῶν ἐπὶ τῆς ἀπωτέρας ἐξοχῆς τοῦ θράγγου καὶ ὠθῶν πρὸς τὰ ἔμπροσ τὸ σῶμά του ἦδυνάτο νὰ φθάσῃ διὰ τῶν χειρῶν μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ σχοινίου, ἧτις ἐφαίνετο ἐν τῷ ἀμυδρῷ τῆς λυχνίας φωτὶ κρεμαμένη ἐν μέσῳ τοῦ κενοῦ. Ἄλλ' ἦτο καὶ ἡ προσέξουσα πέτρα ἀρκούντως στερεὰ, ὅπως φέρῃ τὸ βάρος τοῦ σώματός του; Περὶ τούτου δὲν ἠδυνάτο νὰ θεσπισθῆ ἡ πατῶν ἐπ' αὐτῆς. Οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐδίστασε καὶ ἐκ τῶν δύο εἰδῶν τοῦ θανάτου, τῆς πείνης ἢ τῆς πτώσεως, ἐπροτίμησε τὸ δεύτερον. Ἐπάτησεν ἐπομένως ἐπὶ τῆς πέτρας, ἧτις κατ' εὐτυχίαν ἦτο στερεὰ· μικρὰ μόνον τεμάχια αὐτῆς ἀπεσπῶσθησαν καὶ κατέπεσαν εἰς τὸ θάλασρον. Ἠπλώσε τότε τὴν χεῖρά του· πλὴν φεῖ! ἡ χεῖρ του δὲν ἐφθανε μέχρι τοῦ σχοινίου. Τώρα πράγματι καὶ αὐτὸς ἐνόμισεν ὅτι ἡ τελευταία ὥρα εἶχε σημαίνει δι' αὐτόν. Παρετήρησε πάλιν περὶ ἑαυτοῦ· ἀλλ' οὐδὲν εὐρισκων ὅπερ ἦδυνάτο νὰ τὸν βοηθήσῃ. Πλὴν ὁ θεὸς βοηθεῖ τοὺς τολμηρούς! . . . Τῷ ἐπῆλθεν ἔμπνευσις σωτήριος. Ἐκράτει ἐν χειρὶ τὸν σιδηροῦν κρίκον τῆς λυχνίας του· εὐθὺς διὰ τῶν ὀδόντων του κατασπῶσεν ἐκ τοῦ κρίκου ἀγκίστριον, δι' οὗ ἄνευ πολλοῦ κόπου ἔσυρε πρὸς ἑαυτὸν τὸ σχοινίον. Λαθὼν αὐτὸ εἰς τὴν ἐξουσίαν του τὸ προσέδεσε στερεῶς ἐπὶ τοῦ θράγγου, καὶ ἐξαπαλίσας οὕτω τὴν ἐπιστροφὴν του ἐπροχώρησεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς σοαῖς μέχρι διακοσίων βημάτων, παρεκκλιθῆς ὄμως διὰ μεγάλης καταπτώσεως χωμάτων, ἅτινα καθίσταν ἀδύνατον πᾶσαν περαιτέρω ἐξέτασιν· ἠναγκάσθη ἐπομένως νὰ ἐπιστρέψῃ. Διευρυνὼν κατόπιν ἔτεραν στοὰν ἐπροχώρησεν ἐν αὐτῇ μέχρι τινός· αἰφνης ὄμως παρετήρησεν ὅτι τὸ ἐν τῇ λυχνίᾳ του κηρίον εἶχε κατ' ὀχέον ἐντελῶς· μετὰ πολλῆς δυσκολίας καὶ θεορημένος μέχρις ὀπίσθεν ἔσπευσε πρὸς τὴν εἰσόδον καὶ ἐκεῖ ἔδρασε τὸ σχοινίον περὶ τὸ σῶμά του ἔδωκε τὸ σύνθημα νὰ τὸν ἀνασῶρων.

Νέος ἐπῆλθε κίνδυνος κατὰ τὴν ἀνάβασιν, κίνδυνος, πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ὁποίου αὐτὸς ἦτο ὄλως ἀνίσχυρος.

— Πράγματι ἡ διήγησις εἶναι φρικώδης, παρετήρησα ἐγὼ· ἐάν ἐσκέπτετο καλλίτερον δὲν θὰ ἐπιχειρεῖ τοιοῦτον τόλμημα.

— Ὁ ἦρωας ἡμῶν εὐρίσκειτο ἦδη εἰς ὕψος ἐννενηκοντα ποδῶν ἀπὸ τοῦ χειλούς τοῦ κρηνοῦ, ὅτε κραυγαί ἀπαρσιζομένη ἀντήχησαν εἰς τὰ ὠτὰ του. "Τὸ σχοινίον καίεται, ἐφώνανον οἱ

ἄνωθεν ἰσχυροὶ· νερό! νερό!" Τὸ σχοινίον προστρεβόμενον πρὸς τὴν σανίδα, ἐφ' ἧς ἐσπερούτο, εἶχεν ἀναπληρῆθαι καὶ ὁ νεανίας ἐκινδύνωνεν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ καταπέσῃ οἰκτρῶς ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας του καίοντος θαλάσρου. Ὑδωρ δὲν ἦτο πρόχειρον· ἀλλ' εὐτυχῶς εἰς τῶν παρισταμένων εἶχε φιάλην μετὰ ὕδατος καὶ οἰνοπνεύματος, τὸ ὕγρον τοῦτο ἐχύθη ἐπὶ τοῦ καίοντος σχοινίου καὶ οὕτω ἠδυνήθη ὁ ἀτρόμητος νέος ν' ἀνέλθῃ σφῶς μέχρι τοῦ χειλούς τοῦ κρηνοῦ.

— Ὅποιαν ἐνέργειαν ἔσχε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐπὶ τοῦ νεανίου; ἠρώτησεν ὁ συνταγματάρχης.

— Ἐμεινεν ἥσυχος ὅταν ἀνῆλθεν ὡς καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καταβίσεώς του, καὶ ὁ ἰατρὸς οὐδεμίαν εὐρεν ἐν τῇ σφυρῇ τοῦ μεταβολῆν. Ἐπομένως οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον ἠσθάνθη φόβου· ἐν τῷ ἀπ' ἐναντίας ὄλοι οἱ λοιποὶ ἦσαν τεταραγμένοι καὶ κάτωχοι, καὶ ἐφριττον ἐπὶ τῇ διηγήσει τῆς τολμηρᾶς αὐτῆς ἐκδρομῆς. Ὁ ἰατρὸς εἶχε γείνει ἄφαντος ἐν τῷ μεταξύ· οἱ μεταβάντες εἰς ἀναζήτησιν αὐτοῦ τὸν εὐρον λιπόθυμον ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντροῦ τοῦ δωματίου.

Αὕτη εἶναι ἡ πιστὴ ἀφήγησις τοῦ τολμήματος τοῦ νέου Ἀμερικανοῦ, οὕτως ἐτελείωσε τὴν διήγησίν του ὁ ὀδηγὸς ἡμῶν. Ἐν τῇ βάθει τοῦ κρηνοῦ ἀνεγράψεν ἐπὶ τινος θράγγου τὸ ὄνομά του, τὸ ὅποιον ἴσως οὐδεὶς ποτε ἴνητος θέλει ἴδει.

Ἐγκατελίπομεν τὸ σπήλαιον τοῦ Μαιμούθ θαυμάζοντες μὲν ὅσα εἶδομεν ἐν αὐτῷ, πλὴν μετὰ καρδίας τεταραγμένους· ὅτε ἐξῆλθον εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἀνέπνευσαν ἐλευθέρως καὶ ἐνόμισα ὅτι ἀνεγεννήθη.

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΤΕΙΧΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τὰ πλείστα τῶν ἀρχαίων μνημείων τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἐκ τῶν χρόνων τῆς ἀκμῆς αὐτῆς ἐξηφανίσθησαν καὶ οὐδὲ ἴχνη αὐτῶν σώζεται σήμερον· μόνον τὰ ἀρχαία τεῖχη διετηρήθησαν μὲ ὄλας τὰς ἐκ σεισμῶν καταστροφάς, μὲ ὄλας τὰς ἐπιδρομὰς διαφόρων πολιορκητῶν, μὲ ὄλην τὴν καταπίπτωσιν, ἣν συνεπάγεται ὁ πανθαλάσσιος χρόνος. Καίτοι δεκαπέντε ὄλοι αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνεγέρσεως αὐτῶν, τὰ τεῖχη ταῦτα κατέχουσι τὸν αὐτὸν ὡς ἀνεκὰθεν χῶρον, ὑψοῦνται ἀκόμη ὡς ὕψοντο ἀνεκὰθεν στερεὰ καὶ ὀχυρά. Τὸ μέγα τεῖχος σχηματίζει πρὸς τὸ μέρος τῆς ἑρᾶς τὴν βάσιν τοῦ τριγώνου, ἐφ' οὗ ἀνηρέθη ἡ πόλις, καὶ ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς Προποντιδῆς μέχρι τοῦ Κερατίου Κόλπου. Ἡ ἐπίσκεψις τῶν ἀρχαίων τούτων λειψάνων εἶναι καὶ εἰς ἄκρον ἐνδιαφέροντα καὶ τὰ μάλιστα διδακτικὴ παντὶ, ἐπιθυμοῦντι νὰ γνωρίσῃ τὴν βασιλείαν ἐκείνην τῶν πέλων.

Τὸ ἀρχαιότατον τεῖχος ἐκτίσθη ὑπὸ τῆς Φιλαλαίας, τῆς συζύγου τοῦ Βούζαντος, παρ' οὗ καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις ἔλαβε τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ὄνομα Βουζάντιον. Τὸ τεῖχος τοῦτο, φθαρὲν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Φιλίππου τῆς Μακεδονίας πολιορκίαν, ἐπεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ Σπαρτιάτου Παισα-

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΤΕΙΧΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

νίου. Ὁ Ῥωμαῖος αυτοκράτωρ Σεβήρος, ἀνεγείρας ἐκ νέου τὴν ὑπὸ σεισμοῦ καταδαφισθείσαν πόλιν, ἐνίσχυσε τὰ τεῖχη διὰ πύργων. Ὁ δὲ Κωνσταντίνος, ὁ ἐπεκτείνας τὴν πόλιν, ἐξέτεινε τὰ τεῖχη ἐκατέρωθεν τῆς θαλάσσης, προπορευόμενος ἐν μεγάλῃ πομπῇ τῶν ἐργατῶν. Ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Β' ὁ ἔπαρχος τοῦ Πραιτωρίου Ἀνθίμιος ἀνήγειρε δεύτερον τεῖχος, ὅπερ ἀπὸ τοῦ Ἐπιτορχίου μέχρι τοῦ παλατίου τοῦ Ἐδδοῦμου καὶ ἐντεῦθεν κατ' εὐθείαν πρὸς ἀνατολάς διήκον περικλείει καὶ σήμερον ἔτι τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς ἑρᾶς. Δύο αἰῶνες μετὰ ταῦτα ὁ αυτοκράτωρ Ἡράκλειος, θέλων νὰ συμπεριλάβῃ ἐντὸς τῆς πόλεως τὴν συνοικίαν τῶν Βλαχερινῶν, ἀνήγειρε δεύτερον τεῖχος, τὸ καὶ Ἡράκλειον τεῖχος ὀνομαζόμενον, ὅπερ διηρμόνητο πρὸς δυσμὰς καὶ ἐφθανε μέχρι τῆς θαλάσσης. Ὡς ἐκ τούτου τὸ θέρειον μέρος τοῦ τεῖχους τοῦ Θεοδοσίου καταστὰν ἄχρηστον κατεδαφίσθη. Προϊόντος τοῦ χρόνου τὰ τεῖχη ἐφθάρησαν πολλὰ καὶ μάλιστα ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου. Ὁ αυτοκράτωρ Θεόφιλος ὀχύρωσε τὰ τεῖχη ἰδίως πρὸς τὴν θάλασσαν· πλάκες μαρμαρίνου, ἐν αἷς εἶναι ἐγκεκαυμένον τὸ ὄνομά του, σωζόμενα μέχρι σήμερον ἐπὶ τῶν πύργων, μετέδωκαν τὴν ἀνακίνησιν ταύτην τοῖς μεταγενεστέροις. Ἐταραξὶ ἐπιγραφὰι ἀναφέρουσι ὅτι τοὺς πύργους τούτους ἀνήγειρον ὁ Μιχαὴλ, ὁ Βασιλεὺς, ὁ Κωνσταντίνος, ὁ Ῥωμανὸς καὶ ὁ

Μανουὴλ. Ὁ προτελευταῖος τῶν βυζαντινῶν αυτοκρατόρων, Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος, ὠχύρωσε τὰ τεῖχη καὶ πρὸς τὴν ἑρᾶν καὶ πρὸς τὴν θάλασσαν, μεταχειρισθεὶς πρὸς τούτο ὄλικόν ἐκ διαφόρων ἐκκλησιῶν, ὧν διέταξε τὴν καταδάφισιν· οὕτω γνωστὸν εἶναι ὅτι οἱ δύο πύργοι τοῦ Κερατίου Κόλπου ἐκτίσθησαν ἐκ τῶν λίθων τῆς καταδαφισθείσης ἐκκλησίας τῶν τεσσαράκοντα Μαρτύρων. Ἡ τελευταία ἀνακίνησις τῶν τευχῶν ἐγένετο ἐπὶ τοῦ σουλτάνου Ἀχμέτ τοῦ Γ', ἧτις ἐπερατώθη ἐντὸς τριῶν ἐτῶν (1721—1724). Οὕτω ἴστανται τὰ ἀρχαία τεῖχη μέχρι σήμερον, ἐν μέρει καταρρέουσαντα, ἰσχυρὸν πρὸς ἀνατολάς προσιύργιον.

Ὁ θέλων νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ ἀρχαία ταῦτα καὶ ἀξιολογήσῃ τὰ μνημεία τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου θεὸν ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ Γεδῆ-Κουλέ ἐπὶ τῆς Προποντιδῆς, μεταβαίνων ἐκεῖ εἶτε διὰ ἰπποσιδηροδρόμου, εἶτε διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, ἢ καὶ, ὅπερ καλλίτερον, διὰ λέμβου, διότι τότε

ἔχει τις πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ὄψιν πρὸς τὸν τειχῶν. Ἐν τῇ σημερινῇ θέσει Γεῶθ-Κουλέ (Ἐπτὰ πύργοι) ἵστατο τὸ πάλαι τὸ Κουκλάδιον ἢ Στρογγύλιον, τὸ στρογγύλιον φρούριον τῶν Ἑλλήνων, τὸ ὅποιον ἀρχίζον εἶχε πέντε πύργους εἰς ὅς ὁ Καντακουζηνὸς προσέθετο δύο ἑτέρους πύργους. Ἦτο τοῦτο τὸ ἰσχυρότερον ὄχυρμα τῆς πόλεως· τὸ σημερινὸν αὐτὸ σχῆμα εἶναι ἐκ τῶν χρόνων Μωάμεθ τοῦ Β'. Ἐνταῦθα μετακομίσθη τὸ αυτοκρατορικὸν θησαυροφυλάκιον κατόπιν ἐγένετο τὸ φρούριον φυλακῆ. Διαβάντες τὴν τάφρον εὐρισκόμεθα ἐνώπιον τετοιχισμένης πόλης, τῆς ὁποίας σφόνδα ἀκόμη δύο κορινθιακοὶ κίονες. Ἐνταῦθα ἵστατο ἄλλοτε ἡ χρυσὴ λεγομένη πόλις, ἥτις ἐκτιστο διὰ τοῦ χειρῶσμένου ἀγάλματος τῆς Νίκης. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο ἀνήγειρεν ὁ Θεοδοῖος εἰς ἀνάμνησιν τῆς κατὰ τοῦ αυτοκράτορος Μαξιμίου νίκης του. Διὰ τῆς θριαμβευτικῆς ταύτης πόλης εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ὁ Μιχαὴλ Παλαιολόγος ἐν ἔτει 1261.

Τὸ ἔσωτερον τοῦ φρουρίου τούτου ἔχει εἰς τὸ μυστηριώδες καὶ ἀπαύσιον ἄλλ' ἢ θεῖα ἀπὸ τοῦ βῆρος τῶν πύργων εἶναι πράγματι μαγευτικὴ. Πέρι ἐξαπολιτὰ λαβυρίνθος ἐρείπιων, καταρροεσσάντων τειχῶν καὶ πύργων· πρὸς τὸν φαίνεται μειδιᾶσα ἡ κωνὴ Προποντίς, μακρόθεν ἐμφανίζεται ἡ πόλις μετὰ τὰς οἰκίας τῆς, μετὰ τὸς κήπους καὶ τοὺς κηφούς λόφους· πρὸς ὄρθρᾶν δὲ ἐκτείνεται τὸ ἀρχαῖον τεῖχος τοῦ Θεοδοσίου, ὅπερ περιέβαλλε τὴν πόλιν εἰς περιφέρειαν πέντε χιλιομέτρων, καὶ συνέκειτο κυρίως ἐκ διπλοῦ τεύχους καὶ ἐκ τάφρου 20 μέτρων, προστατευοῦσης τὸ ἔσωτερον μέρος. Τὸ ἔσωτερον τεῖχος ἐχωρίζετο ἀπὸ τοῦ ἔσωτερου διὰ περιβάλλον 18 μέτρων, ὅστις σήμερον εἶναι πλήρως ἐρείπιων, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἀνεπτύχθησαν δένδρα πελώρια. Οἱ πύργοι τοῦ ἔσωτερου τεύχους κείμενοι εἰς ὁμοίαν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν (48 μέτρων), ἦσαν τετραγώνιοι, στρογγύλοι καὶ τινες ὀκτάγωνοι. Ἡ θαβεῖα ἔσωτερικὴ τάφρος, ἥτις ἄλλοτε ἐπληροῦτο βυατος, μετεβλήθη σήμερον εἰς λαχανοκήπους. Οἱ λίθιναι γέφυραι, αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ὑπεράνω τῆς τάφρου πρὸς τὰς πόλεις, εἶναι τουρκικῆς κατασκευῆς.

Κατεργόμενοι τῶν πύργων καὶ ἀκολουθῶντες διεύθυναν πρὸς τὰ δεξιὰ φθάνομεν μετὰ πορείαν εἰκοσι λεπτῶν τῆς ὄρας εἰς τὴν πόλιν τῆς Σηλυβρίας (Σηλυβρία-Καπουσοῦ), ὅθεν πλατεῖα ὁδὸς κατασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἤγε πρὸς τὴν πόλιν τῆς Σηλυβρίας. Ἀπέναντι τῆς πόλης ταύτης εὐρίσκειται μέγα τουρκικὸν νεκροταφεῖον, ἐν ᾧ κεῖται ὁ τάφος ἐνὸς τῶν διασημοτέρων ἀνδρῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, τοῦ γνωστοῦ αὐτάτου τῶν Ἰωαννίνων, Ἀλλ' πασᾶ. Ὅπισθεν τοῦ νεκροταφείου τούτου κεῖται ἡ ἐλληνικὴ μονὴ τοῦ Βαλουκλή, ἥς ἡ πρώτη ἐκκλησία ἐκτίσθη παρὰ Ἀλέξανδρου τοῦ μεγάλου ἐν ἔτει 640 μ. Χρ. Περὶ τῆς μονῆς ταύτης ἐγράψαν ἐν ἐκτάσει οἱ ὠζαντινοὶ συγγραφεῖς.

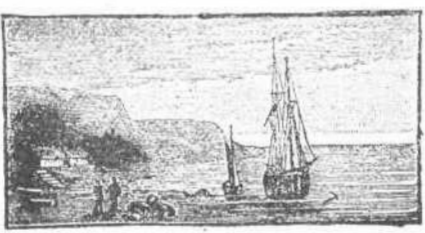
Ἀκολουθῶντες τὴν πορείαν ἡμῶν εὐρισκόμεθα μετ' ὀλίγον παρὰ τὴν Πύλιν Τρίτου, ὅθεν ὁ Μωάμεθ ὁ Β' εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· ὁλίγον δ' ἀποτέρω εἶναι ἡ νέα Πόλις (Μεθλεθ-Κανέ-Καπὺ), ἐπὶ τῶν δύο τετραγώνων πύργων τῆς ὁποίας σφόνδα εἶναι ἐπιγραφὰί μετὰ ὀνόματα τοῦ Κωνσταντινοῦ, τοῦ Ἰουστινιανοῦ Β' καὶ τῆς Σορίας. Ἐρχεται κατόπιν τὸ Τόπ-Καπὺ (ἡ πόλις τοῦ τηλεβόλου), ἥτις ἐπὶ Βυζαντινῶν ἐκαλεῖτο ἡ πόλις τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ. Ἐνταῦθα εἶχε στήσαι τὴν σκηνὴν του ὁ τὴν Κωνσταντινοῦπολιν πολιορκῶν Μωάμεθ Β'.

Ἀνεργόμενοι ἀπὸ τῆς κοιλάδος προχωροῦμεν μέχρι τῆς πόλης τῆς Ἀδριανουπόλεως (Ἐδιρνε Καπουσοῦ), τῆς ἄλλοτε πόλης τοῦ Πολωνοδρίου. Ἡ πόλις αὕτη διατηρεῖται ἀρκετὰ καλά. Εἰς

ἀπόστασιν ἑκατὸν ἀπ' αὐτῆς θεμάτων κεῖται τὸ τέμενος, ὅπερ ἄλλοτε ἦτο ἡ ἐκκλησία τοῦ Σωτήρος, ἡ γνωστὴ Μονὴ τῆς χώρας, διότι ἕκαστο ἔσω τῶν τειχῶν ὄτε ἐκτίσθη. Τὴν ἐκκλησίαν ταύτην ἀνήγειρε μὲν ὁ Ἰουστινιανὸς, ἐπεσκίασε δὲ ὁ Θεόδωρος Μετοχίτης (1281—1328) ἐπὶ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ προεδυτέρου. Ἐν αὐτῇ διατηρεῖτο ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, ἡ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Λουκά γραφεῖσα.

Εἰς τὴν θέσιν, ἐν ἣ τὸ τεῖχος τοῦ Θεοδοσίου ἐνοῦται πρὸς τὸ τεῖχος τοῦ Ἡρακλείου εὐρήται ἡ πόλις Ἐργή-Καπὺ, ἐν ἣς εἰσῆρξεν οἱ εἰς τὴν συνοικίαν τῶν Βλαχερνῶν, ἥτις ἦτο διάσημος διὰ τὰ μεγαλοπρεπῆ αὐτῆς μέγαρα, διὰ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὸ λουτρόν. Ἐνταῦθα ἔκειτο καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων πολλὰκις μετὰ θαυμασμοῦ περιγραφόμενον ἀνάκτορον, ἐν ᾧ διέμενον οἱ ὠζαντινοὶ αυτοκράτορες κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς βασιλείας των. Ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν ἀνακτόρων τούτων ἦτο ἕκαστος. Οἱ Σταυροφόροι ἐν μέρει κατέστρεψαν τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο, ὅπερ ὁ Μιχαὴλ Παλαιολόγος ἐπεσκίασε πάλιν. Ἐνταῦθα εὐρίσκειτο καὶ ἡ ὑπὸ τῆς αυτοκρατορίας Πουλχερίας οἰκοδομηθεῖσα ἐκκλησία τῆς Παναγίας Ὀδηγητρίας μετὰ τὴν θαυματουργὸν αὐτῆς πηγὴν, τὸ Ἁγίασμα, ὑπεράνω τῆς ὁποίας ὕψεται σήμερον μικρὸν παρεκκλήσιον.

Ἀπὸ τῆς πόλης Ἐργή-Καπὺ τὸ τεῖχος κατέρχεται πρὸς τὴν θάλασσαν. Ἐκ τῶν πύργων αὐτοῦ ὁ ὄψους εἶναι ὁ περιεγρότερος, διότι αὐτὸν ἔκτισεν ἐν ἔτει 1188 ὁ αυτοκράτωρ Ἰσαὰκ ὁ Ἁγῆλος πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀνακτόρων, καὶ δι' αὐτοῦ συνδέεται ὑπόγειος εἰρηκτὴ, ἐν ἣ ὁ αυτοκράτωρ οὗτος ὑπέβαλεν εἰς τὰ ἑσσανιστήρια τὸν τὸρναν Ἀνδρόνικον τὸν Κομνηνόν. Ταῦτα ἐν συνόψει ἦσαν τὰ κυριώτερα μέρη τῶν ἀρχαίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως τειχῶν. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι καὶ ὑπὸ ἀρχαιολογικῆν ἔρεσιν ὑψίστης σπουδαιότητος, καὶ αὐτὸ διεπραγματεύθησαν ἱκανοὶ ἐκ τῶν λογίων ἀνδρῶν τοῦ κατ' ἡμᾶς αἰῶνος. Περὶ τῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως πολλὰ ἐγένοντο ἀναγνώσματα κατὰ καιροὺς καὶ ἐν τῷ ἐγκρίτῳ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὰ ὅποια οἱ ἀρκατοὶ μετὰ τὸσοῦτου παρηκολούθησαν ἐνδιαφέροντος.

Ἡ ΝΗΣΟΣ ΚΥΠΡΟΣ.

Δοκίμιον περὶ τῆς φυσικῆς, ἐμπορικῆς, οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀπόψεως

ὑπὸ Π. ΚΟΝΤΟΓΕΡΓΗ.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ ἘΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΠΗΓΩΝ.

Ἡ σημαντικὴ νῆσος τῆς Κύπρου κεῖται μετὰ τῶν παραλίω τῆς Κιλικίας καὶ Φοινίκης πλησιέστερον εἰς τὴν πρώτην ὡς πρὸς πραγματικὴν ἀπόστασιν, ἀλλὰ πλείον συνδεδεμένη μετὰ τῆς Φοινίκης ὡς πρὸς τὸ γέ-

νος, ἱστορίαν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ πολιτισμοῦ τῆς. Τὸ μήκος τῆς νήσου ἀπὸ Δ. πρὸς Ἀ. εἶναι περίπου 150 μίλια· τὸ μέγιστον αὐτῆς πλάτος περίπου 40. Τὸ πρότερον ἡ νοτιοδυτικὴν μέρος ἔχει σχῆμα ἀκανονιστοῦ παραλληλογράμμου, ὃ καταλίσσει εἰς μακρὰν στενὴν χειρὸν τὸν διηκουσαν βορειανατολικῶς. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς χώρας σχεδὸν ὅλοσχερῶς καλύπτεται ὑπὸ τῆς ὑψομένης σειρᾶς τοῦ ὄρους Ὀλύμπου, καὶ κατέρχεται ἐκατέρωθεν εἰς ἐπικινδύνους καὶ τραχεῖς ὄγκους, χωρίζομενους ἀπ' ἀλλήλων ὑπὸ βαθειῶν γραμμῶν κοιλάδων. Ἡ νῆσος παρῆγε χαλκόν, χρυσόν, ἄργυρον καὶ πολυτίμους λίθους. Τὰ κατώτερα μέρη τῆς χώρας ἦσαν ἐξαιρετικῶς εὐφρονα καὶ περιγράφονται ὡς βέοντα μετ' οἴνου, ἐλαίου καὶ μέλιτος, ἐνθ' ἐκ τῆς ἀφρονίας τῶν ἀνθρώπων τῆς ἔσχε τὸ ὄνομα εὐδῶδες. Ἄπασι ἡ νῆσος ἔθεταρεῖτο ὡς ἱερὰ τῷ Ἀφροδίτῃ.

Ἐπιδοτῶν χρυσοπέτρων καλὴν Ἀφροδίτην Ἄσομα, ἡ πάσις Κύπρου κρήδεμα λέλογχεν Ἐνάλιος, ὅτι μιν ζεφύρου μένος ἕρπον ἀέντος Ἦνεκεν κατὰ κόρυ πολυφλοίσβου θαλάσσης Ἄφρῳ ἐνὶ μαλακῶν.

Ὁμηρ. Ὀδ. γ. 130. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

αὐτῶν εὐκλειαν εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἀφροδίτης. Θάλομεν περιγράψαι αὐτὰς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, παρὰ τὸ βόρειον παραλίον, καὶ ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, παρὰ τὸ νότιον.

Ἡ Ἀρσινόη ἔκειτο ἐπὶ τοῦ Β. παραλίου, παρὰ τὸ δυτικὸν ἀκρωτήριον Ἀκάμας· καταστράφη ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Σωτήρος. Σόλοι ἦτο σημαντικὸς λιμὴν ἐπὶ τοῦ βορείου παραλίου καὶ εἶχε πολυτίμητα μεταλλεῖα ἐν τοῖς περιχώροις. Λέγεται ὅτι ἦτον Ἀθηναϊκὴ ἀποικία.

Ἡ Σαλαμίς ἔκειτο παρὰ τὰς ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ παραλίου ἐκβολὰς τοῦ Πεδιαιίου ποταμοῦ· ἦτον διάσημος πόλις κατὰ τὴν Π. Χ. 6 ἑκατοσταετηρίδα, καὶ ὑπὸ ἀνεμώρητον δυναστείαν. Περιφρῆμος ναυμαχία ἔσχε χώραν ἔξωθεν τοῦ λιμένος τῆς μετὰ Πτολεμαίου καὶ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, Π. Χ. 306· ἐν μέρει καταστράφη ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Τραϊανοῦ ἐν τῇ ἐπαναστάσει τῶν Ἰουδαίων καὶ ὅλοσχερῶς ὑπὸ ἐπακουσθένσαντος σεισμοῦ ἀνωκοδομήθη ὑπὸ τοῦ χριστιανοῦ αυτοκράτορος Φλαβίου Κωνσταντίου, οὗ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ὅστις μετωνόμασεν αὐτὴν Κωνσταντιάν. Ἐπὶ τοῦ μεσοβερνίου παραλίου ἡ πρωτεύουσι πόλις ἦτο τὸ Κίτιον, λεῖψαμεν τὸ ὅποιο εἰσὶ ἐφωρῶται, παρὰ τὴν Λάρνακα, συγκαίμενα ἐκ θεάτρου, τάφρων καὶ θεμελίων τῶν τειχῶν. Ἡ Ἀμαθοῦς ἔκειτο δυτικώτερον, καὶ ἐφημιζέτο διὰ τὴν λατρείαν τῆς Ἀφροδίτης, Ἀδωνίους καὶ Ἡρακλείους καθὼς καὶ διὰ τὸν σίτον καὶ τὰ ὄρυκτά τῆς.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

ὁ θεμελιωτῆς τῆς Παλαιάφου καὶ ὁ Ἀγαπήνωρ τῆς Νέας Πάφου. Δὲν δύναται νὰ ὑπάρχη ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐν Φοινίκῃ ἀποικίσεως τῆς Παλαιάφου, καὶ ἐν ἡ λατρεία τῆς Ἀφροδίτης εἰσῆλθη ἐξ Ἀνατολῶν, ἀλλ' ἐξ Ἀρκαδίας ἀποικία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ παραδεκτὴ. Ὅταν γίνηται μνεία τῆς Πάφου ὑπὸ μεταγενεστέρων συγγραφέων ἄνευ τινος ἐπιθέτου, συνήθως ἐννοεῖται ἡ Νέα Πάφος, ἀλλ' ὅταν τὸ ὄνομα ἀπαντᾶται παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἐν γένει πρέπει νὰ ἐννοηθῆται τὴν Παλαιάφου, ἐπειδὴ οἱ ποιηταῖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, ὀμιλοῦσι περὶ αὐτῆς καθ' ὅσον συνδέεται μετὰ τῆς λατρείας τῆς Ἀφροδίτης.

Ἡ Παλαιάφου καταστράφη ὑπὸ ἀνεμώρη ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Αἰγυπτίου, ἀλλ' ἀνωκοδομήθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ ὀνομάσθη Αἰγυπτία. Ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου ἡ Νέα Πάφος ἦτον ἡ πρωτεύουσα ἐνὸς τῶν 4 διαμερισμάτων εἰς ἃ ἡ νῆσος διηγεῖτο. Ἡ Παλαιάφου καλεῖται νῦν Κούκλια, παραφρομένη ἐκ τοῦ Νικολία, ὅπερ ὑποθετεῖ ὅτι ἐκ τινος Νικολέως, βασιλέως τῶν Παφίων, ἐδόθη τὸ ὄνομα ἀποκοπῆ τοῦ Ν. Κόκλια, καὶ προσέθηκε ἐνὸς διγύμματος Κούκλια. Ἐκ τῶν ἡττον σημαντικῶν πόλεων δυνάμεθα νὰ σημειώσωμεν τὴν Λάπηθρον ἢ Λάπαθρον, σημαντικὴν πόλιν ἐπὶ τοῦ βορείου παραλίου, ἐφ' ὀμωνύμου ποταμοῦ ἀνατολικῶς τοῦ ἀκρωτηρίου Κρομμύου, Γολγυῖαν ἢ Γόλγους, ὧν ἡ θέσις εἶναι ἀγνωστος, πόλιν διασημὴν διὰ τὴν λατρείαν τῆς Ἀφροδίτης.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

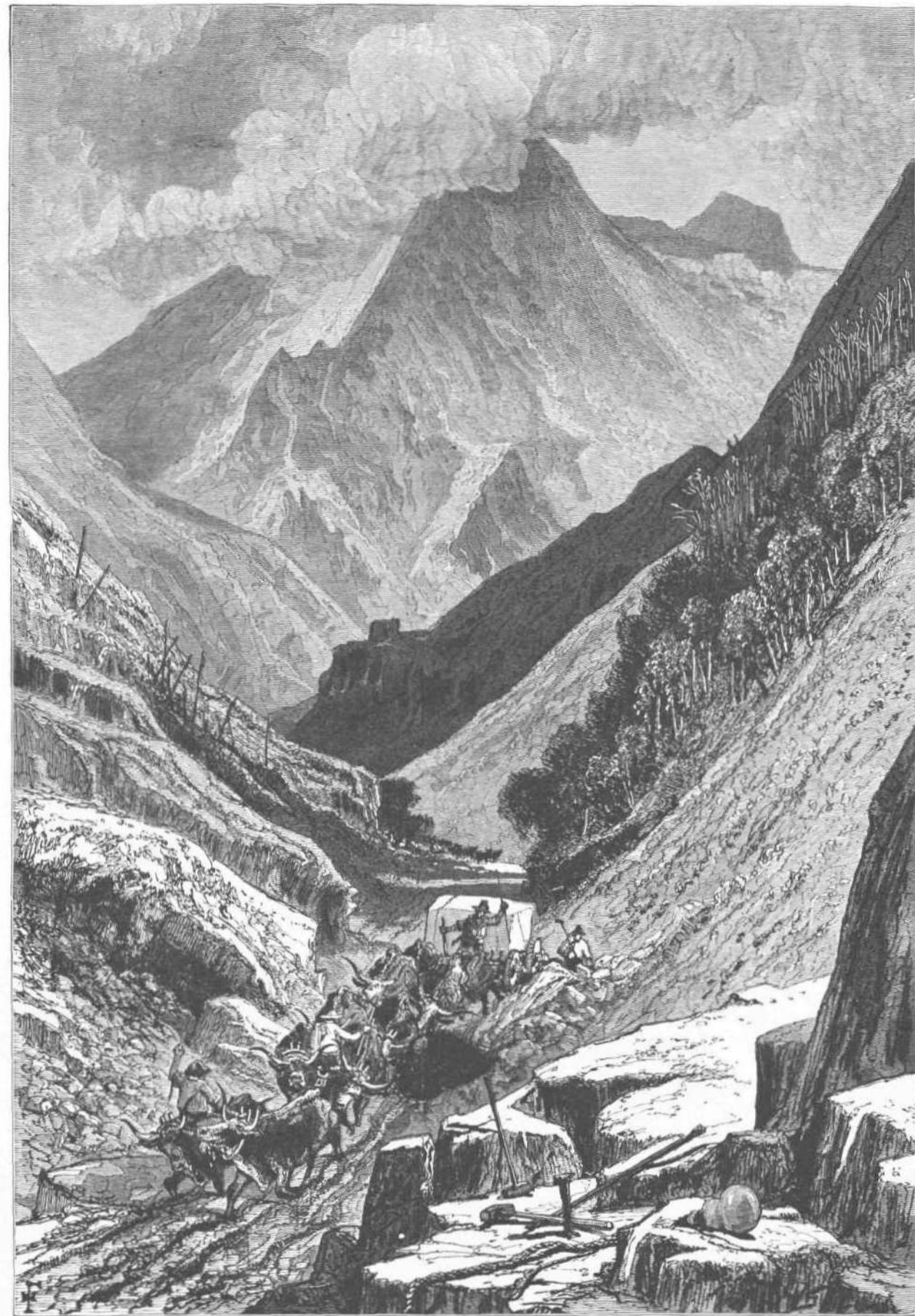
Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

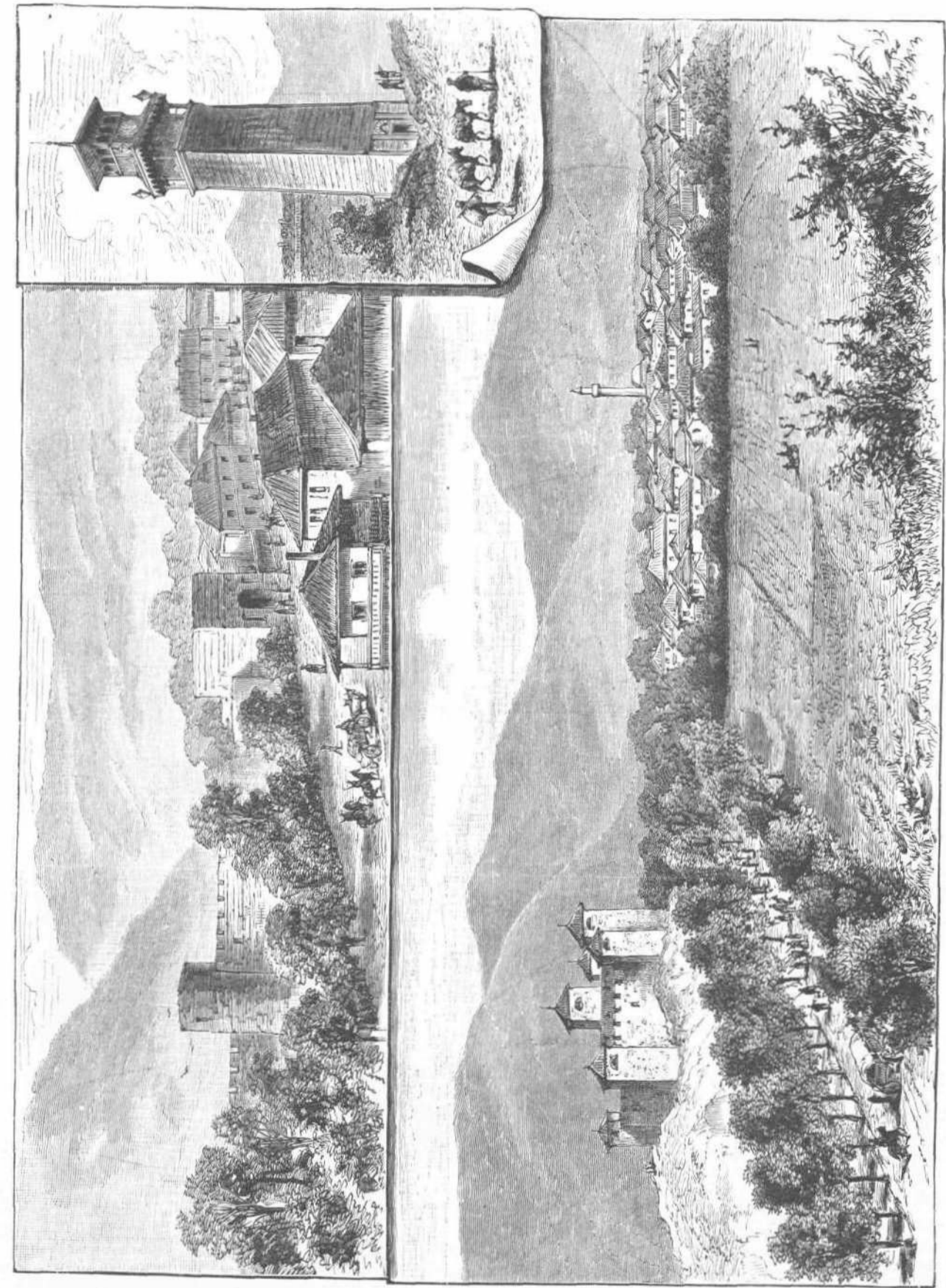
Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β. Ἄφροδίτην Β.

ΤΑ ΛΑΤΟΜΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΡΑΡΑΣ.

ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΙ. 'Ακ-Παλάγκα και Πιρότ.

ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

(Ακ- Παλάγκα και Πιρότ.)

(Μετά εικόνας, βρα σελ. 249.)

Παραθέτομεν σήμεραν τριπλὴν εἰκόνα περι-
στώσαν τὰς κομπολόιους Ἀκ-Παλάγκαν καὶ
Πιρότ, καὶ τὸν τουρκικὸν παρὰ τὴν Κούλαν
πύργον. Παρὰ τὰ μέρη ταῦτα διεδραματίσθησαν
πρὸ μικροῦ αἰματηροῦ σκηναίου τοῦ τελευταίου
σερβο-βουλγαρικοῦ πολέμου, ὅστις διὰ τῆς προ-
χθῆς συνομολογήθεισας ἀνακαυχῆς τῶν ὀπλων
ἐλήθει.

Αἱ τοποθεσίαι αὗται δὲν παρουσιάζουσι τι
τὸ ἔξαιρετικῶς γραφικόν, καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπάρ-
χουσι ἄλλαι θέσεις κατὰ πολὺ ὀραιότεραι.
Ἀλλὰ περὶ Πιρότ ἰδίως τόσος ἐγένετο ἐξαίρετος
λόγος, ὥστε ἐκίνησε τὸ κοινὸν ἔθνος. Ἐν
τῇ πόλει ταύτῃ συνομολογήθη καὶ ἡ ἀνακαυχῆ
τῶν ὀπλων, ἧτις, ἂν μὴ συμβῆ τι ἔκτακτον καὶ
ἀπρόοπτον, θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ὀριστικὴν εἰ-
ρήνην μεταξὺ τῶν δύο διαμαχομένων λαῶν, τοῦ
βουλγαρικοῦ καὶ τοῦ σερβικοῦ.

Σκηνὰς ἐκ τοῦ τελευταίου πολέμου ἐκ προ-
θέσεως δὲν παρεθέσαμεν ἐν τῇ "Ἐσπέρῳ",
διότι ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῷ διαδραματισθέντα τόσον
ὀλιγοκίνητα ὡς ἐπὶ τὴν ἀνάγκην ἐντύπωσιν
ὄχι ἀποφασίζον, ὡς ἀποφασίζον ἐπὶ τῇ ἀνάγκῃ
ἐκείνης, ὡς ἀποφασίζον ἐπὶ τῇ ἀνάγκῃ ἐκείνης,
ὡς ἀποφασίζον ἐπὶ τῇ ἀνάγκῃ ἐκείνης.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΛΥΣΣΗΣ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΤΩΝ ΟΦΘΩΝ.

Ἡ προσοχὴ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου εἶναι
ἤδη ἐστραμμένη ἐπὶ τῆς νέας ἀνακα-
λύψεως τοῦ Pasteur, καὶ ἐπὶ τῶν ἀξι-
ολόγων ἀποτελεσμάτων ἅτινα ἐπιφέρει ἡ εἰς τὸν
ἐνοφθαλμισμὸν τῶν ἰσθμίων συνιστάμενη μέθοδος
αὐτοῦ. Δὲν ἴθελον δ' εἰσβαῖν ἀσκοποῦν καὶ ἀνα-
λύειν ἐν ταῦθα ὅτι ὁ κ. Jarrini, ὁ ἐρευνητὴς τῆς
ἐρήμου Kalachari ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀφρικῇ, ἀνε-
φερον ἔντινι πρό τινων μνημῶν ἀνακοινώσας αὐτοῦ
ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Ἱταρικῆς, περὶ τοῦ τρόπου
δηλαδὴ δι' οὗ οἱ Ἰθαγενεῖς τῆς χώρας ταύτης
θεραπεύονται ἐκ τῶν δηγμάτων τῶν ὄφρων. Ὁ
ὶδὸς τῶν ὄφρων εἶναι ἐπίσης σιελώδης, καὶ εὐρί-
σκεται ἐν σμικρᾷ ποσότητι ἐν τῇ ἐκκρίσει τοῦ
στόματος ἀπάντων τῶν ζώων καὶ ἰδίᾳ τοῦ κυνός.
Ὁ κ. Jarrini περιέγραψεν εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον
τῆς Pall Mall Gazette τοῦ Λονδίνου τὸν τρόπον
δι' οὗ οἱ Ἀφρικανοὶ Βοσιμάν*) προφυλάσσονται
ἐκ τῶν ἐπακουσθημάτων τῶν ἰσθμίων ὄφρων.
Τὸ ἐνοστικὸν προδῆλως ὡδήγησε τούτους, εἰς
τὴν χρῆσιν μέσου, οὗτινος ἡ χρησιμότης ἐξη-
γεῖται διὰ τῶν ἐρευθῶν τοῦ Pasteur.

Κατὰ τὸ ἐν Kalachari πρὸς ἐξερεύνησιν
ταξιδιόν μου, λέγει ὁ κ. Jarrini, ἔββα οἱ ἰσθμίοι
ὄφρεις ἀφθονοῦσι, πλείστοι Ἰθαγενεῖς ὧν ἡ ἐνδυ-
μασία εἶναι ἀπλουστάτη, ἐδήχθησαν ἐνώπιόν μου.
Ἐπιλαμβάνονται δὲ μόνον τῆς θεραπείας,
οἷοναί γνωρίζοντες τὸ περιλάλητον ἀξίωμα similia
similibus (τὰ ὁμοια τοῖς ὁμοίοις).

Οἱ Ἰθαγενεῖς μεταβαίνοντες εἰς τὸ κνήγιον,
φέρουσι πάντοτε μεθ' ἑαυτῶν ἰώδεις ἀδένας ἐχι-

*) Φυλὴ συγγενῆς τοῖς Ὑπεντότοις ἐν τῇ νοτίῳ
Ἀφρικῇ.

δνης, ἢ ἑτέρου τινὸς εἶδους ἐρπετῶν ἐκ τῶν
καλουμένων cobra τὸ κίτρινον, καὶ cobra capella,
συνήθως ὅμως ἐρπετοὺ τινος λίαν ἰσθμίου καλου-
μένου αὐτόθι ἢ αἰουβ. Εἰδὸς δ' ἔσαν δηχθῶσι,
ποιούσι τομῆν πλησίον τοῦ τραύματος, ἐν ᾗ ἐν-
θέτουσι δραχμίδα ἐκ τῶν κοινοποιηθέντων προη-
γουμένως ἀδένων. Εἶτα κατακλίονται, τὸ δὲ
μέλος ἐξοιδαινεται, μετὰ μίαν ὥραν ἢ δύο ἡμέρας
τὸ οἶδημα ἐκλείπει, καὶ ὁ πάσχων ἔχει καλῶς.
Δύο ὅδες ἀνήκοντες εἰς ἐμὲ ἐδήχθησαν καὶ ἐθε-
ραπεύθησαν κατὰ τὸν ὑποδειχθέντα τρόπον. Ὡς
ἐλέπομεν τὸ μέσον τοῦτο εἶναι κάλλιστον καὶ
διὰ τὰ ζῶα.

Ἐνθυμούμαι μάλιστα τὴν περίπτωσιν ἐνὸς
Βοσιμάν δηχθέντος ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.
Ἡμέραν τινὰ συνοδοιποροῦντες, παρετήρησα ἐκ
τῆς ἀμάξης ἡμῶν μέγαν ὄφιν (cobra capella)
κοιμώμενον ὑπὸ τινά βάλαν. Προσεκάλεσα τὸν
Βοσιμάν νὰ συλλάβῃ τὸ τρομερὸν αὐτὸ ἐρπετόν,
ἀφοῦ, ὡς εἶπες, δὲν ἐφοβεῖτο τὰ δῆγματα τῶν
ἰσθμίων τούτων ὄφρων. Συγκατετέθη, ἀλλὰ
συγχρόνως μοι ἐζήτησε σὺστρομα φάλλων κα-
πνοῦ. Ἐγὼ ὅμως ἠρνήθη, καθόσον δὲν ἐπε-
θύμουσι νὰ γείνω αἷτος τοῦ θανάτου σου. Ἐπρο-
σμένανεν δὲ τὴν συνοδείαν ἡμῶν διὰ νὰ φρονέσῃ
τὸν ὄφιν, ὅτε αἶφνης ὁ Βοσιμάν λαχτίζει τὴν
τρομερὰν κεφαλὴν τοῦ ζώου. Ὁ ὄφρις ἀνορθω-
θεὶς ἐδῆξε τούτον κατὰ τὴν κνήμη. Ὁ Βοσιμάν
ἐκάθισεν ἡρώως χαρμαί, ἔσυρεν ἐκ τοῦ σάκκου
τοῦ τεμάχιον ἔρηθ ἀδένης ὄφρος, ἐλαστροθήσε
τοῦτο μεταξὺ τῶν χειρῶν του, ἔνωσε τὸν πόδα
του, ὅστις εἶχεν ἦδη ἀρχίσει νὰ ἐξοιδαινηται
πλησίον τοῦ δῆγματος, καὶ ἐπέθηκε τὴν κνήμη.
Ἐν τῷ μεταξὺ δ' ἕτερος Βοσιμάν φρονέσας τὸν
ὄφιν, ἀφῆρσαν τὸς ἰώδεις αὐτοῦ ἀδένας. Ὁ
τραυματισθεὶς Βοσιμάν ἐκπέσας σταγῶνα κατέ-
πιε ταύτην μεθ' ὕδατος, εἶτα δὲ περιέπεσεν ἐν
ἀνασθηρῇ διαρκείᾳ ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Μετὰ
τινα χρόνον ἡ αὐξηνηθεὶς ἐξοιδῆσι ἠλαττώθη.
Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης ἐνωφθαλμίσθη ἐκ
νέου, κατεκλίθη, καὶ κατὰ τὴν νύκτα ἡ ἐξοι-
δῆσι ἐξέλειπεν. Τὴν πρωΐαν τῆς τρίτης ἡμέ-
ρας, ὁ Βοσιμάν εὐρισκόμενος ἐν τελείᾳ ὑγείᾳ
προσῆλθεν ἵνα μοι ζητήσῃ τὸν ἐκ καπνοῦ κύ-
λινδρον, ὃν καίτοι δὲν εἶχον ὑποσχεθῆ ὡς ἤ-
τον ἔδωκα ἐξ ὀλης καρδίας.

Ὁ κ. Jarrini προσέθηκεν ὅτι μετέφερε καὶ
εἰς Εὐρώπην τοιούτους ἰώδεις ἀδένας ὡς μετα-
χειρίζονται οἱ ἄγριοι, καὶ ὅτι θὰ ἀποστείλῃ τού-
τους εἰς τὸν κ. Pasteur ἵνα πειραματισθῇ καὶ
διὰ τοῦ νέου τούτου ἰοῦ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΜΕΤΑΒΟΛΗ.

Δύστηνε γύναϊ, τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐνθυμήσου
"Ὅτε ἀγνή, ὡς ἄγγελος ἄγνος τοῦ Παραδείσου,
Εἰς τὸν 'ναὸν προσήρχετο μ' εὐλόθειαν πάθειαν
Ν' ἀκούσης πᾶσαν ἐορτήν τὴν θεῖαν λειτουργίαν.

Καὶ μόνη ἐθασιλευς, μόν' ἡ χαρὰ ἐντός σου,
Καὶ ἦσο τόσον εὐτυχῆς πλησίον τῆς μητρὸς σου·
Καὶ πάντες ἐπεδύκων τ' ἀθῶα θλέμματά σου,
Κ' ἐξόμουνου τὴν ἀφέλειαν καὶ ὀραιότητά σου.

Σὺ ὅμως δὲν ἐπρόσχεες· σὺ ἐπαίσεις, ἐγάλας·
Τὰς μαύρας δὲν προέβλεπες τοῦ μέλλοντος νε-
φέλας·
Εἰς λεία, εἰς ἀσῆμαντα νερὰ ἐκωπηλάτιες
Ἀνύποπτος ναυδότης.

Φεῖ! πόσον ἄλλη σήμερον! Ἀπέπ' ἡ ἀθωότης.
Ἐν τῇ ψυχῇ σου λυπηρὰ αἰσθήματα παλαίου·
Οἱ ὀφθαλμοὶ σου κλαίουν,
Καὶ χρωματίζει πένθιμος τὴν ὄψιν σου ὠχρότης.

Καὶ ὅμως δὲν παρέδραμα πολὺς εἰσὶτι γήρονος·
Πῶς τόσον μετεβλήθησαν οἱ τύποι τῆς εἰκόνης;
Πῶς εἰς γυναῖκα πάσχουσαν ἡ κόρη μετεβλήθη,
Καὶ φέρει τῆς κολάσεως τὰς φλόγας εἰς τὰ στήθη;

Τώρα σὲ κράζον δυστυχῇ; οὐδεὶς διώκει πλέον
Τὸ ἀφελὲς μειδίημα, τὸ θλέμμα σου, τὸ καίον·
Εἰς τὸν ναὸν δὲν φράνισαι, ἢ ἂν φανῆς, καμμία
Φωνὴ δὲν λέγει· "Ἐρχεται ἡ κόρη ἡ γλυκεῖα!"

Ὡς λάμπεις ἡ μαγεία σου διάττοντος διέθῃ·
Εἰς σκοτεινὰ ἐτάφησαν οἱ οὐρανοὶ ἐρέβῃ·
Τὰς αὔρας διεδύχθησαν ψυχραὶ πνοαὶ χειμῶνος·
Ἡδ' ἡ φιλία σὲ θρηναί, σὲ ληρομενεὶ ὁ φθόνος.

Π. Μπαρσάγκας.

ΣΚΕΥΕΙΣ-ΟΝΕΙΡΑ.

Κλαδιά μ' ἀγαθὰ σφίγγουσε τὸν ἀχαρὴ μας θιον·
Μὰ κάποτε μέσα σ' αὐτὰ θλαστάνει εὐώδης ἴον.
Εὐδαίμων στίξαι δυνάθῃ, τὰς χεῖρας κ' ἂν ἐσοχίσῃ,
Τὸ ἴον τοῦτο νὰ εὐρῇ κ' ἄγνα νὰ τὸ μυρίσῃ —
Νὰ μὴ θελήσῃ ὅμως ποτε οὐδὲ κλαδὶ νὰ κόψῃ,
Μόν' τὴν γλυκίαν του μωροδιὰν μέσ' σ' τὴν
καρδίαν νὰ κρύψῃ —

Τότ' ἔχει αὐτὴ τὸ χάρισμα ἀπ' ἀνωθε δοσμένον,
Σὰν εὐρὴ τόπον στὴν καρδίᾳ βρίζαις θαυμάς νὰ
θρέψῃ.

Αἱ βρίζαις κάνουνε θλαστοῦς, καὶ οἱ θλαστοὶ λου-
λουδία;

Ἀμάραντα, ἀειθαλῆ καὶ μοσχομουρισμένα,
Χειμῶν' αὐτὰ δὲν 'ξουδύνουν οὐδὲ φοχρὸν ἀέρα·
Ζοῦν τοῦ ἀνθρώπου τὴν ζωὴν, μαζὺ τὸν ἀποθαίνου,
Καὶ στὴν αἰωνιότητα θλα μαζὺ διαβαίνου,

Α.

Σ. π. Δ. Τὸ ἄνωθεν χριστιανιστὸν ποιημάτων ἐλά-
βομεν συνοδεύμενον διὰ τῶν ἐξῆς στίχων·

Παράτ' ἀκατάστατο
καὶ κακουσταγμένον,
Εἰς τοῦ Ἐσπερου τὸ χαρτὶ
ποθεῖ γιὰ νὰ καθίση·
Γελοῖος εἶν' ὁ πόθος του,
γελοῖα κ' ἡ γραφὴ του,
Γιὰ τὸν κριτὴ ποὺ δὲν θεωρεῖ
τὸ δάκρυ μὲσ' στὸ γέλοιο,

Η ΑΛΒΑΝΙΣ ΛΑΚΑΙΝΑ.
(Ἀλβανικῶν)

Ἡ χήρα Μάρω, γόνος κλεινῶν
Ἡρώων, οἶπερ ἐπὶ τραυῶν
Βουρῶν οἰκοῦσι πρὸς τὸν στενὸν
Βορρᾶν τῆς χώρας τῶν Ἀλθανῶν,
Τὰ ὄπλα δοῦσα τῇ ποιητῇ
Γιὰ τῆς Πάλλης, εἶπεν αὐτῇ·
"Βάρβαρα στίφη φυλῶν πυρρῶν
"Ἐκ παγωμένων, κρύων χειρῶν
"Εἰσβάλλον, τέκνον, εἰς τὴν καλὴν
"Ἡμῶν πατρίδα!... Πρὸς τὴν φυλὴν
"Αὐτὴν τὴν ξένην καὶ σὺ, πικρὰ
"Μίσση ἂν τρέφῃς, τὰ τρομερὰ

"Ὅπλα σου λάβε, καὶ ὁ Χριστὸς
"Ἄς σὲ εὐθύνῃ, ἂν ἦς πιστός·
"Κ' ἂν θανάτος τις σ' εὐρὴ σκληρὸς,
"Μὴ τὸν φοβῆσαι· τῆς σῆς μητρὸς
"Ἡ εὐλογία σ' ἐπιτηρεῖ. —
"Λάβε ἐν δόρῳ, στυλινό, μακρὺ,
"Κ' ἂν καρσοφίλι, μαῦρον, πικρόν·
"Καί, ἢ μὲ ταῦτα τὸν σὸν ἐχθρὸν
"Νὰ καταβάλλῃς, ἢ σὲ νεκρὸν
"Ἐπάνω τούτων σ' τὸν ἱερόν
"Τάφον νὰ φέρουν τοῦ σοῦ πατρὸς...
"Τὸν ἀσπαρμόν μου λάβε... κ' ἔμπρός!

Χαρ. Κ. Μάνδρος.

ΕΚ ΤΩΝ ΜΥΘΩΝ ΤΟΥ ΚΡΙΑΩΦ.

ΤΟ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙ ΤΟΥ ΖΑΝΝΗ

(Μετάρρασις Π. Α. Ἀξιώτου)

Τοῦ ἀπεινώτη τοῦ Ζαννῆ τρυπήσαν οἱ ἀγκῶνοι·
Ἐκεῖνος δὲ χωρὶς ν' ἀρῇ ἐπῆρε τὸ θελόνι,
Ἄπ' τὰ μανίκια ἔκοψε μετ' προσοχῆ μεγάλη
Κομμάτια, κ' ἐδιώρθεσε τὸ πᾶνωφόρι πάλι.
Μόνον τὰ χέρια ἔμειναν γυμνά, τὸ 'να καὶ τ' ἄλλο.
Καὶ μήπως εἶν' αὐτὸ κακὸν παρά πολὺ μεγάλο; —
Νὰ ὅμως ὑποὶ τὸν Ζαννῆ ἴλοι τότε γελοῦνε·
Κ' ἐκεῖνος λέγει· "Ἄδικα γ' ἀνόητο μὲ περνοῦνε,
Καὶ εἰς αὐτὸ ἐγὼ μ' ἔχωρῃ διόρθωσι νὰ φέρω,
Καὶ τὰ μανίκια πάλι μακρὰ εὐθὺς νὰ καταφέρω."
Εἶναι παιδιὸ μὲ γνώσι ὁ Ζαννῆς, διαβολεμένος!
Πιάνει καὶ κόπτει ταῖς ποδιάς, κ' ἐκεῖναις με-
γαλόνοι

Ταῖς μανίκιας, καὶ περκατεῖ κατεχαριστημένος,
"Ἄν καὶ φορῇ ὁ καυμένος
Ἐπανωφόρι — γιακετόνι.

Κ' εἰς ἄλλους τόπους καὶ ἐδῶ
Πολλοὺς μοῦ ἔτυχε νὰ ἴδῶ
Κ' ἀρχίζουσε δουλειὰς, ράφτου, ἐηλόνου,
Καὶ εἶπαι; Εἰς τοῦ Ζαννῆ τὸ βροῦχο καμαρόνου.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΗ.

Διήγημα κατὰ τὸ Γαλλικὸν ὑπὸ Ν. Γ. Μουσοῦρη.

(Συνέχεια.)

Ὁ ἐφημέριος ἀκούσας τὸ ὄνομα τοῦτο, γνω-
στον ἦδη αὐτῷ, κατελήφθη ὑπὸ αἰσθήματος
χαρὰς καὶ συγκινήσεως.

Ἄρμάνδος Ἐρμεί; ἐπανελάθει ὁ ἱερεὺς
ἐγερομένοσ καὶ σφίγγων περιπαθῶς τὰς χεῖρας
τοῦ νέου ἀνδρός. Εἶσαι ὠχρὸς καὶ καταβεβλη-
μένος.

Τὸ γνωρίζω, πάτερ. Πρὸ καιροῦ ἐπλη-
γῶθην κατὰ τύχην καὶ δὲν περιποιήθην ἀρ-
κούντως τὴν πληγὴν μου, ἔκτοτε πάσχω.

Ἐγνωρίζω, τέκνον μου, εἶπεν ὁ γέροντ σο-
βαρῶς, ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον
ἐμονομάχησας πρὸς θάνατον τινά τολμήσαντα
νὰ προσβάλῃ νεάνια ἀθῶων...

Πῶς τὸ γνωρίζεις; ἠρώτησεν ὁ ζωγράφος
ἐκπληκτος.

Ἐγνωρίζω τὰ πάντα, εἶπεν ἄνω ὁ ἱερεὺς
συγκεινημένος. Τὸ πρᾶσισημά μου δὲν μὲ
ἠπάτησεν· ἐκ πρώτης ὄψεως ἤσθάνην πρὸς σὲ
συμπάθειαν... Κατὰ τὴν ἀσθενείαν σου, εἶπες,
δὲν περιποιήθῃς; σεαυτὸν ἀρκετά; Πῶς τοῦτο;
Δὲν σὲ ἐνοσθίλευσε τις;

— Οὐδεὶς· δὲν ἔγω μητέρα καὶ συγγενεῖς.

Παρὰ τὴν κλίτην μου εὐσπλαγγῆς μόνον κόρη
ἠγγύνη, ἐκεῖνη, χάριν τῆς ὁποίας ἀπαράσιτα
νὰ θυσιασθῶ. Πλὴν φεῖ! δὲν ἐπρόφρασα νὰ
γνωρίσω αὐτὴν, διότι τὴν ἐπαύριον εὐθὺς ἐγένετο
ἀφαντος· ἀπέπητ ταχυτέρᾳ ὄνεϊρου. Ἐν τούτοις
δὲν ἐληθόνθησα τὴν χριστιανικὴν αὐτῆς πρᾶ-
ξιν... ἡ μνήμη τῆς νεάνιδος μὲ παρακολουθεῖ
πανταχοῦ.

Ἡ κόρη λοιπὸν ἐκεῖνη ἐξ ἄγνου κινου-
μένη αἰσθήματος σὲ περιποιήθη μετ' ἀφοσιώ-
σεως;

— Ναι, πάτερ, ἐξ ἄγνοτάτου καὶ ἱεροῦ μόνον
αἰσθήματος.

Τότε μόνον δύνασαι ν' ἀποδείξῃς τὴν
ἀθρότητα τοῦ αἰσθήματος τούτου, εἶπεν ὁ ἱε-
ρεὺς, ἂν ἀποφασίσῃς νὰ νυμφεύθῃς αὐτήν.

Τοῦτο εἶναι τὸ μόνον ὄνειρον καὶ ὁ δια-
καῆς μου πόθος, ἀπήντησεν ὁ νεός. Πιστεύ-
σατέ με ὅτι ἡ εὐγενὴς καὶ ἀθῶα τῆς νεάνιδος
ἀφοσίωσις ἐνεγράψεν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἐκτός
διαπύρου ἔρωτος, καὶ ἀνεξίτηλον εὐγνωμοσύνην.

Τοῦτο συμπραῖνον, εἶπεν ὁ ἱερεὺς· ἂν
ὅμως ἐγνωρίζεις ὅτι ἡ χριστιανικὴ ἐκείνη περι-
παθία, ἡ προσενηχεῖσά σοι χάριν εὐγνωμοσύνης,
σκληρῶς νῦν ἀνταμιβεῖται, θὰ ἤσθάνεσο εἰς με-
γαλειτέραν λύπην! Ἡ ἀθῶα τῆς νεάνιδος πρᾶξις
παραγνωρίσθη καὶ ἐθεωρήθη ἐγκλημα... Σκληρὸν
διαβολῆς τέχνασμα ἐπιδαρῶναι εἰς αὐτὴν,
διότι ὁ πατήρ τῆς νεομίας ἐστὶ ἑυτίτηρ του
ἀπόλωτο, θανατώσεως μεταχειρίζεται αὐτήν, καὶ ἡ
τάλαινα κόρη ὑποφέρει, εὐρίσκει δὲ μόνον ἠθι-
κὴν ἀνακούφισιν προσφέρουσα τὸ ὄνομά σου.

Θεὲ μου! ἀνεκράξεν ὁ Ἀρμάνδος, ὅποια
δυστυχία ἐπιδαρῶναι τὴν εὐγενῆ ἐκεῖνην ὑ-
παρξίν! Δύναμαι νὰ τὴν ὑπερασπισθῶ καὶ νὰ
τὴν ἀποσπᾶσω τῶν θανατώσων τοῦ πατρὸς χειρῶν.

Εἶναι ἀθῶα, πάτερ μου! Εἰπέτε μοι, ποῦ εὐρί-
σκεται;

— Ἐθέλει νὰ μάθῃς τὴν διαμονὴν τῆς; Κάλ-
λιον ἴσως νὰ τὴν ἀγνοῇς. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ
ἐπαυξήσω τὰς ἦδη ὑπαρχούσας συμφοράς. Ἴσως
ἡ παρουσία σου ὄσως ὑπόστασιν εἰς τὰς ὑπο-
νοίας. Σὲ ἠγάπησε, τέκνον μου, καὶ ἦδη τοῦ
ἔρωτός τῆς τὸν θαρὸν ἀποτίει φόρον...
— Πάτερ, διεκόμην ὁ καλλιτέχνης· αἰσθά-
νομαι ὅτι περιπαθῶς τὴν ἀγαπᾷ καὶ θέλω ὁμοίως
νὰ ἐνοσθίξω διὰ τοῦ γάμου τὰς δύο ἡμῶν ὑπάρ-
ξεις. Τὰς πικρίας τοῦ κόσμου ἢ ἀναδεχθῶμεν
ὁμοῦ, καὶ αὐταὶ θὰ φανῶσιν ἡμῖν ἦτρον σκλη-
ρα. Ὅμοιοι οὗτοι εἶμαι πτωχοί· ἀλλὰ μέλημα
μου ἔσται νὰ καταστῆσθαι αὐτὴν εὐδαίμονα.

Ὡ! ἂν ἤδυνάμην πρὸς τοῦτο καὶ τὴν ζωὴν μου
αὐτὴν νὰ θυσιάσω! Ἐντὸς ὀλίγου γενήσεται ἐν
Παρισίοις ἐκθεσις καλλιτεχνική. Ἐγὼ εἰσιμῶδες
εἰκόνα, καὶ ἂν αὕτη θραβευθῆ, θέλει πωληθῆ
καλῶς καὶ τότε οὐδὲν θὰ παρεμποδίσῃ τὴν εὐ-
τυχίαν μου. Ὑπόσχομαι ν' ἀναγγεῖλω ὁμῖν τὴν
καλὴν ταύτην εἰδήσιν.

— Σὲ εὐχαριστῶ, ἀπήντησεν ὁ ἱερεὺς. Ἡδὴ
ὅμως ἂς ἀκεφθῶμεν περὶ τοῦ παρόντος· φράνισαι
κεκοπιτικῶς, εἶσαι συγκεινημένος, καὶ ἔχεις
ἀναγνῶντα ἀναπαύσει.

Ὁ ἐφημέριος ἀποχαριετήσας τὸν Ἀρμάνδον
εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτώνά του, καὶ ὁ ζωγράφος
ἀποσπράξας εἰς τὸ ὑποδειχθέν αὐτῷ δωμάτιον
ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς κλίνης. Διάφοροι διαλογισμοὶ
κατεβαταίνον αὐτόν, ὥστε μάτῃν προσεπάθει νὰ
κλείσῃ τὰ θλέφρατά του· ὁ ὕπνος τῷ ἔφευγεν.

Ἐπέθουμι ἀπαξ νὰ ἴδῃ τοὐλάχιστον τὴν εὐγενῆ
ἐκεῖνην νεάνιδα, ἧτις χάριν αὐτοῦ τοσούτα ὑπέ-
μειναν, ἀλλ' ἄφ' ἑτέρου ἐθεώρει ἑαυτὸν ἀνάξιον
ν' ἀνεύσῃ τὴν φίλην τῆς καρδίας του, καὶ ἀπε-
φάσισε νὰ περιμεινῇ εὐνοικίην περίστασιν. Τὴν
πρωΐαν ἐγερεῖται τῆς κλίνης ἠτοιμάσθη ν' ἀνα-
χωρήσῃ· ἔσπευσε δὲ ν' ἀποχαριετήσῃ τὸν φιλο-
ξενήσαντα αὐτὸν ἱερέα.

— Πρέπει νὰ ἀναχωρήσω, πάτερ, τῷ εἶπε·
δὲν δύναμαι νὰ παραμείνω πλεοντέρον, ἀφ' οὗ
ὁμοίως ἐπιθυμεῖται ν' ἀγνοῦν τὴν ὁδὸν τῆς εὐτυ-
χίας μου. Δὲν ἴθελον νὰ μάθω παρ' ὁμῶν ἢ
τὸ ὄνομά τῆς... Ὡς ἔλθῃ ἐποχὴ καθ' ἣν ἐλ-
πίσω νὰ καταστῆσθαι αὐτὴν εὐδαίμονα· βεβαιώ-
θητε ὅτι ὁ ἔρωτός μου εἶναι ἀγνός, καὶ τοιοῦτος
ἔσται διὰ παντός.

— Ὅτι ἐπράξα, εἶπεν ὁ ἱερεὺς, ἐν πεποι-
θήσει ἐπράξα. Τοῦτο μόνον σοὶ λέγω, τέκνον
μου· Ἐλπίζω, καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι ἡ κόρη σὲ
ἀγαπᾷ καὶ θέσται ὑπὲρ σοῦ.

Ἀναχωρήσαντος τοῦ Ἀρμάνδου ὁ ἀγαθός
ἱερεὺς ἐσκέφθη κατ' ἀρχὰς νὰ μὴ φανερώσῃ
τῇ Φραγκίσκῃ οὐδὲν ἐκ τῆς ἀπροσδοκίτου συ-
νευτελέσεως· νομίσας ὅμως ὅτι ἡ νέα κόρη, παι-
σθεῖσα περὶ τοῦ ἀκαρπνοῦς τοῦ Ἀρμάνδου ἔρω-
τος ἠδύνατο ν' ἀντλήσῃ γενναϊότητα ὡπὸς ὑπο-
μείνῃ τὰς σκληρὰς τῆς τύχης δοκιμασίας, ἀπε-
φάσισε ν' ἀνακοινώσῃ αὐτῇ τὰ διατρέξαντα. —

Τὴν ἐπιστάθη τὴν Φραγκίσκῃ ἐπισκεψθεῖσα
κατὰ τὸ σὺνήθεσ τὸν ἀληθῆ αὐτῆς φίλον καὶ
παρήγορον

ρανία Γιλβέρτη απέδωσε, καταλιπούσα μεγάλην περιουσίαν τῇ ἀνεψιᾷ αὐτῆς Φραγκίσκῃ. Τὸ γεγονός τοῦτο ἠλλοίωσεν, ὡς εἰκόσ, τὴν πορείαν τῶν πραγμάτων καὶ ἀπεσόθησεν τὴν ἐπανειλημμένην διὰ πλειστηριασμοῦ πώλησιν. Ἡ περὶ τῆς κληρονομίας εἰδησις, ἀνεξήγητος κατ' ἀρχάς, ἦτο λογικωτάτη, διότι ἡ Οὐρανία ἀναγνωρίσασα τὴν ἄδικον πρὸς τὴν Φραγκίσκην συμπεριφορὰν τῆς ἡθελῆσεν διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ δεῖξῃ τὴν μεταμέλειάν της. Καὶ ἤδυνάτο μὲν ν' ἀφήσῃ τὴν κληρονομίαν εἰς τὸν Σίμωνα, ὅστις ἐτύγγανεν ὁ πλησιέστερος αὐτῆς συγγενής, ἀλλὰ γνωρίζουσα τὸν ἄτακτον βίον του καὶ τὴν πρὸς τὴν οἰνοποσίαν τάσιν του ἐφοβείτο μὴ οὗτος σπαταλήσῃ ἀδικῶς τὰ χρήματα καὶ ἀφήσῃ πάλιν ἀπροσάστειτον τὴν οἰκογένειάν του, ἐν ᾧ ἦτο θεαταῖα ὅτι ἐν χερσὶ τῆς Φραγκίσκῃς τὰ χρήματα ἤθελον συντελέσει εἰς τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν.

Ὅδὲ ὑπουργικὴ μεταρρυθμισὶς διεδόθη ταχύτερον τῆς εἰδήσεως ταύτης, ἣτις παρήγαγεν ἐκπληξὴν γενικὴν καὶ ἀπροσδόκητον τῶν πραγμάτων μεταβολήν. Οἱ δανεισταὶ τοῦ Σίμωνος, οἱ τοσοῦτον σκληρῶς κατ' αὐτοῦ φερόμενοι, ὡς καὶ οἱ κοκολογούντες τὴν Φραγκίσκην ἐπεδείκνυσον νῦν αὐτῇ σέβας. Αὐτὴ ὅμως οὐδαμῶς ἐπήρητο ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τῆς τύχης καὶ ἔμεινεν ὅλος ἀνάληγτος εἰς τὰς κολακείας καὶ περιποιήσεις. Ἡ Φραγκίσκη ἐφαίνετο ὡσεὶ κατεχομένη ὑπὸ ὑψηλοτέρων καὶ σοβαρωτέρων ἀκρίβειων. Ἀληθές ἐστίν, ὅτι ὁσάκις ὁ ἔρωσ δὲν ὑπόδουλοι τὸ πνεῦμα, ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς κόσμον ἰδεώδη πρὸς ἀνέυρεσιν τῆς ἀληθείας. Πολλάκι ἀναμνηστικὴ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἀρμάνδου παρὰ τῆ ἐφημερίῃ ἢ Φραγκίσκῃ δὲν ἐφρόνει, ὅτι ὁ τυφλὸς ἔρωσ ὑπαγορεύει ταῖς νοσοῦσαις ψυχαῖς, διότι νῦν ἔκρινε τὰ πράγματα ἀπαθέστερον καὶ ἐφοβείτο μὴ ὁ χρόνος ἐμετρίσας τὸ αἰσθημα τοῦ Ἀρμάνδου. Διὸ ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ ἅπασι τὸν χαρακτῆρά του καὶ ἐν τοσοῦτῃ νὰ τακτοποιήσῃ τὴν θέσιν τοῦ πατρὸς της, ὑπερ ἧτο ὁ διακαέστερος αὐτῆς πόθος.

Διὰ τῆς διαθήκης τῆς Οὐρανίας ἡ Φραγκίσκη ἀνεγνωρίζετο μόνῃ κληρονόμος τῶν ἀδελφῶν Γιλβέρτῃ· ἀλλὰ πρὸς ἐξομάλυνσιν δευτερευουσῶν τινων ὑποθέσεων ἔπρεπε νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ συμβολαιογράφου, παρ' ᾧ ἦσαν κατατεθειμένα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα. Ὁ ἱερεὺς ἐνόμιζεν ὅτι ἡ Φραγκίσκη θὰ μετεβίβαιεν αὐτοπροσώπως εἰς Παρισίους, ὅπως λάθῃ ἀφορμὴν νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν ὁδὸν Μαρτύρων, ἐθαύμασεν ὅμως τὴν εὐγενῆ αὐτῆς ψυχὴν, ὅτε τῷ ἀνεκοίωσεν ὅτι αὐτὴ μὲν δὲν θὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους, ἀλλὰ θὰ ἀναθέσῃ τὴν φροντίδα τῶν υποθέσεων της τῷ κοινῷ φίλῳ συμβολαιογράφῳ Ματθαίῳ. Ὁ Ματθαῖος, ἀρχαῖος τῆς οἰκογενείας τοῦ Σίμωνος φίλος, ἀσμένως ἐδέχθη τὴν ἐντολήν, τοσοῦτῃ μᾶλλον ὅσο ἐπεθύμει νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πρωτεύουσάν, ἣν ἐκ τῶν μαθητικῶν του χρόνων δὲν εἶχεν ἐπανάδει. Πλὴν τῶν ὑποθέσεων ἡ Φραγκίσκη ἀνέθεσε τῷ συμβολαιογράφῳ καὶ ἰδιαιτέραν ἐντολήν, ἣν θὰ ἴδωμεν κατωτέρω πῶς οὗτος ἐξεπλήρωσεν.

Τρεῖς ἑβδομάδας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ συμβολαιογράφου ἔλασεν ἡ Φραγκίσκη παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν.

Ἀγαπητὴ Φραγκίσκη. Ἡ ἄρτι ἀποδιδάσασα θεία σου Οὐρανία σοὶ ἐκληροδότησεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν της, ἣτις ἀνέρχεται εἰς 400 χιλ. φράγκων. Μὴ ἀπορήσῃς διὰ τὸ ὑπέροχον τοῦτο ποσόν, διότι αἱ ἀδελφαὶ Γιλβέρτῃ πρὸ ἐτῶν πολλῶν ἐπίδοθεισαι μετὰ ζήλου εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ διευθύνασαι ἄριστα τὰς ὑποθέσεις των κατώρθωσαν νὰ οἰκονομήσωσι τὸ ποσόν τοῦτο. . .

Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου ἐπεσεκέφθη τὴν

αἰθουσαν τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως, ἔνθα εἶδον ἐκτεθειμένας δύο εἰκόνας τοῦ Ἀρμάνδου Ἑρμέλ, δικαίως διεγείρουσαι τὸν θαυμασμὸν πάντων. Ἡ μία τῶν εἰκόνων τούτων φέρει ἐπιγραφήν: "Παῖδάς της κομπολόως Μαρβίτζης". Ἐπειδὴ δὲ θέλεις ν' ἀποκτήσῃς αὐτὴν μετέβην παρὰ τινι τῶν γνωστοτέρων εἰκονοματῶρων, καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ μοὶ ἀγοράσῃ αὐτήν.

— Καὶ ποῖον ποσὸν διαθέτετε ὑπερ αὐτῆς; μὲ ἠρώτησεν εὐγενῶς ὁ ἔμπορος.

— Ὑποθέτω ὅτι ἀρκοῦσι διαχιλία φράγκα, εἶπον ἐγώ.

— Ἐλπίζω, μοὶ ἀπήντησε, νὰ τὸ κατορθώσω. Ἐγὼ ὅμως φοβόμενος μὴ ἔτερός τις μὲ προλάβῃ, τῷ ἐνεχείρισα δύο χιλιάδας φράγκων, καὶ τῷ εἶπον.

— Ἐπειδὴ συνήθως οἱ νέοι καλλιτέχναι ἀποροῦσι χρημάτων, λάθετε ὡς ἐνέχυρον τὰς δύο χιλιάδας, ὅς ἐγγεγίριζετε τῷ κυρίῳ Ἑρμέλ ἂν ἀποδεχθῇ τὴν προσφορὰν μου.

Καὶ ἀνεχώρησα λαθῶν ἰαπόδειξιν. Μάτην ὅμως ἐπὶ ἡμέρας ἐπεριμένα τὸν Ἑρμέλ. Ἐπειδὴ δὲν ἤρχετο ἀπεφάσισα νὰ μεταβῶ χθὲς παρ' αὐτῷ καὶ νὰ τῷ εἶπω πρὸς τοὺς ἄλλους ὅτι εἶμαι φίλος τοῦ ἐφημερίου Ἰωάννου. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἐπλησίαζον εἰς τὸν ἀρ. 37 τῆς ὁδοῦ Μαρτύρων, δύο νέοι κομψῶς ἐνδεδυμένοι ἐξήρχοντο τῆς οἰκίας. Οἱ δύο νέοι ἰδόντες ἔβλεπον νεανίαν καθήμενον νοσηλῶς εἰς τὸ παράθυρον τῆς ἀπέναντι οἰκίας καὶ κανίζοντα. "Ἐρχεσαι μαζί μας εἰς τὴν ἐξοχὴν; θὰ διασκεδάσωμεν· θὰ ἴναι καὶ ἡ φίλη τοῦ Ἀρμάνδου, εἶπεν ὁ εἰς τῶν νέων. Ὁ προσκληθεὶς κατῆλθε καὶ οἱ τρεῖς νέοι ἀνεχώρησαν ἐφ' ἀμάξης. Ἐγὼ δὲ πλησιάζας εἰς τὴν οἰκίαν ἠρώτησα τὴν παρὰ τὴν θύραν ἰσταμένην θυρωρὸν.

— Ἐδῶ κατοικεῖ ὁ κ. Ἀρμάνδος Ἑρμέλ;

— Ναί, κύριε, μοὶ ἀπήντησεν, ἀλλ' ἐξῆλθε μετὰ τινος φίλου του καὶ δὲν ἤξεύρω ποῦ πηγαίνουν.

"Ἀρκεσεῖς εἰς τοῦτο ἡτοιμαζόμεν ν' ἀπέλθω, ὅτε ἡ φλόγας θυρωρὸς ἐξεκολλούθησεν. Ὁ Κύριος Ἀρμάνδος εἶναι καλὸς καὶ εὐγενὴς νέος, καὶ ἀγαπᾷ τὰ μεγάλα· πρὸ ὀλίγου ἐπώλησε μίαν εἰκόνα του διὰ δύο χιλιάδας φράγκων, καὶ φαίνεται ὑπερφρανεύθη, ἐπειδὴ τώρα πλέον δὲν ἐργάζεται δι' ὅλου. Ἐξῆλθε μὲ τοὺς φίλους του καὶ ποῖος ἤξεύρει ἂν θὰ ἐπιστρέψῃ σήμερον εἰς τὴν οἰκίαν. Νομίζω, κύριε, ὅτι εἰς μάτην τὸν περιμένετε· ἤξεύρετε πῶς εἶναι οἱ νέοι· μὲ φαίνεται μάλιστα ὅτι ἔχουν καὶ ἐρωτικὴν συνέντευξιν. ἤκουσα ὅτι ὁ κ. Ἀρμάνδος πρόκειται νὰ νομφευσῇ μίαν ἡθοποιὸν. . .

"Τοῦτο μοὶ ἤρκεσε, καὶ ἀνεχώρησα εὐχαριστήσας τὴν γραῖαν. Σοὶ θεσπιῶ ὅτι κατελήφθη ὑπὸ αἰσθήματος λύπη, τοσοῦτῃ μᾶλλον διότι ἐγνώριζον τὰ διάπορα πρὸς αὐτὸν αἰσθηματά σου καὶ ἐλέπω ὅτι οἰκτρῶς ἠπατήθης ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν. Ἐνόμισα, Φραγκίσκη, ὅτι καὶ αὐτὸς σὲ ἠγάπα. Ἴδου ἐν ἀρχῇ σὲ ἠγάπησε καὶ αὐτὸς· ἀλλ' ἤδη, οὐδὲ ἂν σκεπτεται περὶ σοῦ. Ὁ χρόνος, ἀγαπητῇ μου Φραγκίσκῃ, μεταβάλλει τὰ αἰσθηματα, ὡς τὸν σίδηρον. Ὁ Ἑρμέλ παρεσέρθη ὑπὸ τοῦ βέβηματος τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς νεανικῆς ἀστασίας. Μὴ ἔχεις πεποιθῆσιν εἰς τὰ αἰσθηματα τῶν ἀνθρώπων.

"Ἐάν ἡ ἐπισκέψῃς μου ἐν τῇ ὁδῷ Μαρτύρων ἐπετύγγανεν τὸ ἐπιδοτικόμενον σκοποῦ, θὰ ἀπέκρουπον αἰωνίως ὅσα σήμερον σοὶ λέγω. . ."

Ἡ Φραγκίσκη λαβούσα τὴν ἐπιστολήν ταύτην ἐλυπήθη, διότι εἶδε διὰ μίαν ναυαγούσασαν πάσας τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας τῆς· αὐθωρεὶ δὲ ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν κοινωτικὸν βίον, ἔνθα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀνέμενεν αὐτὴν ἀπογοήτεις, καὶ ν' ἀποσυρθῇ ἐν τῇ

μονῇ. Τὴν ἐπιούσαν δὲ ἔσπευσεν ἀμέσως ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν συμβολαιογράφον Ματθαῖον διὰ τῆς λακωνικῆς τούτης ἐπιστολῆς: "Ἀξιόσεβαστε φίλε! Ἀποτυχοῦσα εἰς τὸν ἔρωτά μου, διαφευθεῖσα εἰς τὰς ἐλπίδας μου, ἐπικαλοῦμαι παρήγορον τῶν θλίψεών μου τὸν Θεόν! . . ."

Ὀλίγους μῆνας μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν εἰς τὴν μονὴν καὶ περιεβλήθη τὸ μοναχικὸν ἔνδυμα, ὅπως διέβη ἐν αὐτῇ ἡσυχῶς τὰς ἐπιλοιπούς τοῦ βίου της ἡμέρας. Ἐφρόντισεν ὅμως νὰ ποιήσῃ ἀγαθὴν χρῆσιν τῆς μεγάλης κληρονομίας της, πληρώσασα πάντα τὰ χρέη τοῦ πατρὸς της καὶ ἐλευθερώσασα τὰ κτήματα. Οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ της ἐκπαιδεύονται ἐπιμελῶς, καὶ θὰ λάθωσι μέρος τῆς περιουσίας τῆς ἀδελφῆς των, ἣν σέβονται καὶ ἀγαπῶσιν.

Ὁ Ἀρμάνδος Ἑρμέλ διάγει εἰσέτι βίον ἀσύνετον καὶ ἄτακτον, ὡς πάντες σχεδὸν οἱ ἄεργοι τῶν Παρισίων νεανία· οὐδὲλως ἐφρόντισεν νὰ μάθῃ παρὰ τίνος ἠγοράσῃ ἢ ἐκτεθεισα εἰκόνα του, ἣτις κοσμεῖ τὴν αἰθουσαν τῆς οἰκίας τοῦ συμβολαιογράφου Ματθαίου. Ἡ Φραγκίσκη, καίτοι πληρώσασα αὐτὴν ἠρήνην νὰ τὴν δεχθῇ ἐπιθυμοῦσα ν' ἀπομακρύνῃ πᾶν τὸ ἀναπολὸν εἰς τὴν μνήμην της τὴν θλιβεράν τοῦ ἔρωτός της ἀποτυχίαν.

Τοιαύτῃ ἡ ἀτέλεια τῶν ἀνθρωπίνων! Ἡ Φραγκίσκη ὑπερ τοῦ πρὸς τὸν Ἀρμάνδον ἔρωτος πολλὰ ἐθυσίασεν, ἐν ᾧ οὗτος οὐδὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἠτύχησε νὰ μάθῃ!

ΓΝΩΜΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὀλίγοι μὲν εἶναι οἱ λόγοι, πολλὴ δὲ ἡ ἤχη.

Goethe.

Ὁ σπεῦδων δὲν σταματᾷ ὅπως ρίψῃ πέτρας κατὰ τῶν εἰς τὴν διάστασιν του ὑλακτούντων κυνῶν.

Ῥητὸν ἀραβικόν.

Ὅτι καταστρέφει μίαν κυβέρνησιν εἶναι τὸ ἀμφίβολον αὐτῆς, νὰ πράττῃ πότε τοῦτο πότε ἐκεῖνο, νὰ ὑπόσχηται σήμερον τοῦτο καὶ νὰ τὸ ἀρνήται αὔριον. Ἡ κυβέρνησις χαράξασα ἅπασι τὴν ὁδὸν της πρέπει νὰ καθίξῃ ἀεὶποτε πρὸς τὰ πρόσω.

Βίσαρκα.

Μεταξὺ τοῦ παρελθόντος, τὸ ὁποῖον ἀφῆκεν ἡμᾶς καὶ τοῦ μέλλοντος, ὅσο ἀγνωσμένον, ὑπάρχει τὸ ἐνεσῶς, ἐν ᾧ εὐρίσκονται τὰ καθήκοντα ἡμῶν.

Γασπαρίνος.

Σπανιώτατα δὲν συγχωρεῖ τις ἑαυτῷ ἀμαρτίας, ὅς ἐξωμολογεῖται εἰς ἑαυτόν.

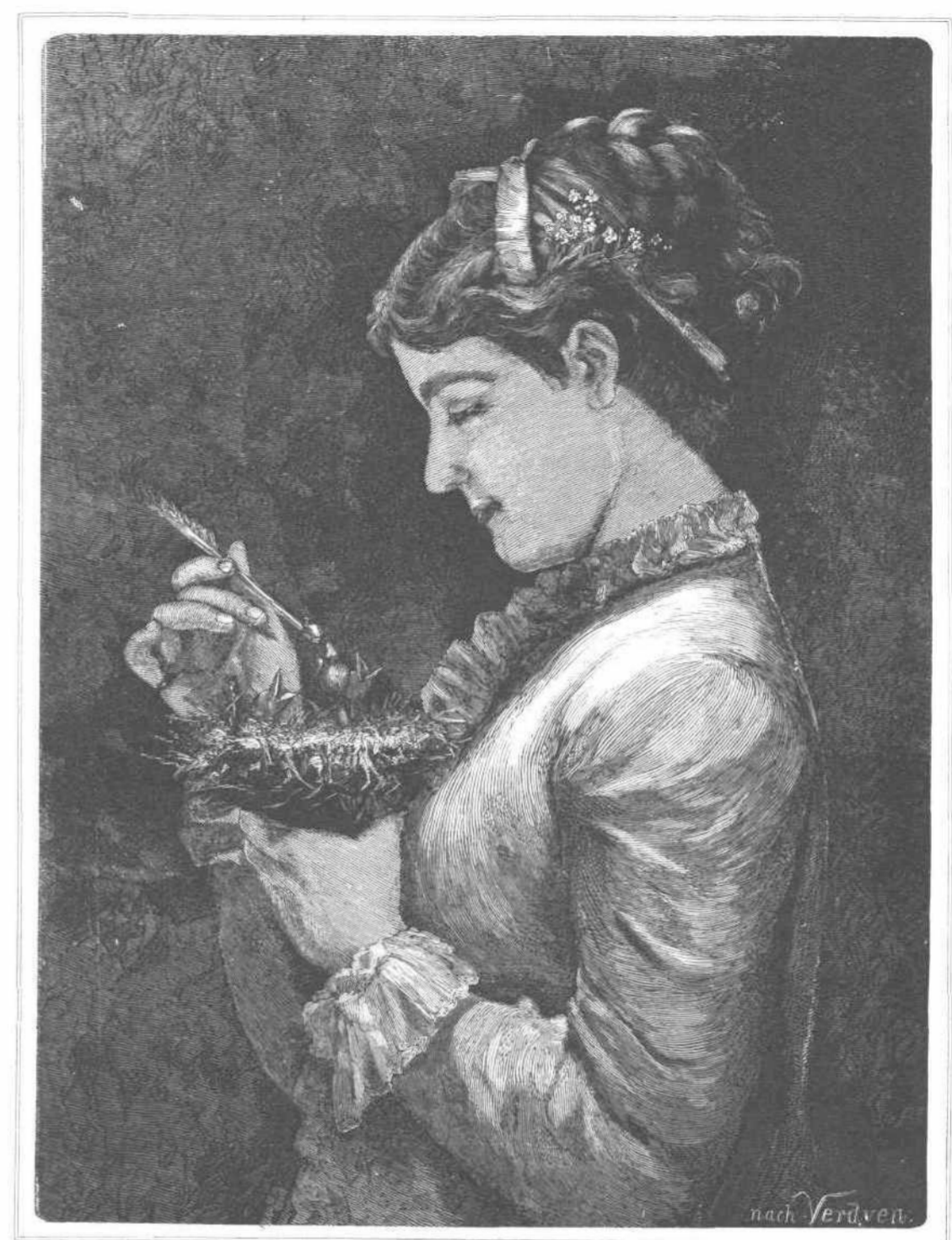
Σερβίλλης.

Ἡ ζωὴ πίνεται ὡς ὁ οἶνος, καὶ, ὡς ὁ οἶνος, τοὺς μὲν μεθύει τοὺς δὲ ἐνδυναμώνει.

Α. Δελθῷ.

Τὸ μουσικὸν εἶναι πρὸς τὴν κακεντρέχειαν ὅτι εἶναι ἡ ἤχη πρὸς τὴν μάχαυαν· διατηρεῖ τὴν αἰχμὴν αὐτῆς.

Σερβάν.

ΕΥΣΤΡΙΑΓΧΝΙΑ.

ΧΩΡΙΚΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΚΑΡΡΑΡΑΣ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΙΕΡΙΔΗΣ.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἀπεβίωσαν ἐν Λάρνακι Κύπρου ὁ Ἰωάννης Πιερίδης, εἰς τῶν χρηστοτέρων πολιτῶν καὶ ἀρίστων οικογενειάρχων τῆς πόλεως ἐκείνης. Ἡ πόλις ἅπασα δικαίως ἐπένησε τὸν πολύτιμον ἄνδρα, ὃν νεκρὸν προέπεμψαν συγγενεῖς καὶ φίλοι ἐν θαλασσῇ ἄχρι τοῦ τάφου. Ὁ Ἔσπερος, οὗ ὁ μακαρίτης ἦτο εἰς τῶν ἐνθρομωτέρων φίλων, συμμεριζόμενος τὴν θλίψιν ταύτην, σπένδει τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις εἰς τὴν μνήμην τοῦ φιλομούσου καὶ ἀγαθοῦ ἀνδρός, τοῦ ὁποίου τὴν στέρξιν θαθεῶς συναισθάνεται.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ.

Θεολογικὴ Ἐπιθεώρησις. Ἀπὸ τριῶν ἡδὴ ἐτῶν ἐκδίδεται ἐν Ἰασίφ Ῥουμανοιστὶ περιοδικὸν σύγγραμμα φέρον τὸν ἄνω τίτλον, καὶ συντασσόμενον ὑπὸ τῶν εὐπαιδευτῶν καθηγητῶν τῆς Θεολογίας Κυρίου Δραγομίρου Δημητρίου καὶ Κωνσταντίνου Ἐρβιτσιάνου. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ἐκδιδόμενον ἅπας τῆς ἐβδομάδος κατὰ Κυριακὴν πραγματεύεται περὶ πολλῶν θρησκευτικῶν ζητημάτων, διακρίνεται δὲ διὰ τὸ σεμνὸν αὐτοῦ ὄψος καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ περαιομένην αὐτοῦ σύνταξιν. Ὁ ἕτερος τῶν συντακτῶν αὐτοῦ, κ. Δημητρίσκος, εἶναι εἰς τῶν ἀρίστων Ἑλληνιστῶν τῆς Ῥουμανίας.

Περὶ τῆς ἐντολῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἀνατολικῇ ζητήματι. Ὅπως ἐπιγράφεται γαλλιστὶ ἐκδοθεῖσα πραγματεία, ἣν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος μηνὸς ὁ γνωστὸς λόγιος ὁμογενής, κ. Δ. Βικέλας ἀπήγγειλεν ἐν τῇ λέσχῃ Saint-Simon τῶν Παρισίων. Ἡ πραγματεία εἶναι εὐχλωτὸς διεκδικησις τῶν ἀξιώσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας ἀφηγεῖται διάφορα συμβάντα σχετιζόμενα πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα. Μεγάλῃ ἀληθείᾳ ὁ κ. Βικέλας προσφέρει διὰ τῆς τοιαύτης συγγραφῆς ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν, ἰδίως διότι μετὰ πολλῆς μετριοπροσῆνης καὶ συνέσεως ἐξετάζει τὰς διαφόρους τοῦ ζητήματος φάσεις. Ἡ τοιαύτη μετριοπροσῆνη καθίσταται ἐπιβλητικώτερα ὡς ἂν ὁμιλεῖ Ἑλληὴν πρὸς ἕνα, οἷτινες πολλὰκις μετὰ δυσπιστίας δέχονται πᾶν ὅτι ἐκλαμβάνουσι ὡς ὑπερβολικόν.

Νέον Ἠφαιστειον. Ὁ κ. Σίπλεϋ, πρόξενος τῆς Ἀμερικῆς ἐν Ὠκλάνδη ἀναφέρει τὰ ἐξῆς περὶ νέου Ἠφαιστείου ὄρους ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ὠκεανῷ. Τῇ 13 Ὀκτωβρίου πλεόντες παρατηρήσαμεν πρὶν χαράξῃ νέφην πυκνὰ καὶ καπνὸν ἀναθρόσκοντα ἐκ τῆς θαλάσσης. Πλησιάζοντες ἐνόησαμεν ὅτι παριστάμεθα μάρτυρες ὑποβρυχίου Ἠφαιστειαίας ἐκρήξεως, ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτο ἐπικίνδυνον ἐν νυκτὶ νὰ προσγγίσωμεν περισσύτερον, ἐμείναμεν ὅπου εὐρισκόμεθα. Ἀφ' οὗ ὅμως ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα ἐπιλησιάζομεν πρὸς τὸ Ἠφαιστειον. Τὸ θέαμα ἦτο μεγαλοπρεπές, ἂν ἅπαν λεπτόν

τῆς ὥρας ἐγίνετο ἐκρηξίς, ἥτις ἦτο τὸ καταπληκτικώτερον θέαμα, τὸ ὅποιον ποτε εἶδον ἐν ἀνοικτῇ θαλάσσῃ. Τὸ Ἠφαιστειον τοῦτο κεῖται εἰς ἀπόστασιν 14 θαλάσσιων μιλίων ἀπὸ τῆς νήσου Χόγκα-Τόγκα. Δὲν δύναμαι νὰ ἀναφέρω περὶ τῆς ἀκριβοῦς περιφερείας τῆς νέας νήσου, διότι ἦτο ὅλη περιβεβλημένη ὑπὸ καπνοῦ καὶ νεφῶν· ἀναμφιβόλως ὅμως ἔχει μῆκος 2—3 μιλίων καὶ ὕψος 60 ποδῶν. Ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις θ' ἀποστείλῃ προσχωρῶς ἐπιστημονικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ νέου τοῦτου Ἠφαιστείου.

Ὁ Τύπος ἀγγέλλει τὸν αἰφνίδιον θάνατον τοῦ Βανδερβίλτ, τοῦ πλουσιωτέρου ἀνδρός τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, οὗ ἡ περιουσία ἀνέρχεται εἰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Ὁ Κροῖσος αὗτος ἦτο καρχαρίατὸς ἐν τῇ νεότητι του, εὐφροσύνας ὅμως καὶ δραστηριώτατος ὢν κατόρθωσε νὰ συσσωρεύσῃ ἐν ταῖς χρηματοκιθῆσις του ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων. Καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν ἐπέδωκε εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ πετρελαίου, εἰτα δὲ διαφόρων μεταλλείων, καὶ ἰδίως εἰς τὴν κατασκευὴν ἐκτεταμένων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Εἰς ἄκρον ἐπέλεξε ἴδρουν εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἀμερικῆς καταστήματα φιλικανθρωπικά, σχολεῖα καὶ διδλυθῆκα διὰ τὸν λαόν, ἐπρωστάτους δὲ ἰδίως τοὺς καλλιτέχνας. Ἡ ἐν Νέα Ὑόρκη μεγαλοπρεπὴς οἰκία του εἶναι ἀληθὲς μουσεῖον περιέχον εἰκόνας ἀνεκμητήτου ἀξίας. Ὁ Βανδερβίλτ ἠτοιμάζετο ν' ἀποσυρῆ τῶν ἐπιχειρησῶν του καὶ νὰ μεταβῇ προσχωρῶς εἰς Εὐρώπην ἐπὶ ἰδιοκτήτου ἀτμοπλοίου. Ὁ θάνατος ἀφῆρπασεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῆς ἐργασίας του χωρὶς νὰ τῷ δώσῃ καιρὸν νὰ γενθῆ τῆς ἀναπαύσεως, ἣν ὁ φίλεργος ἀνὴρ ἐθεώρει πάντοτε ὡς πολυτέλειαν.

Κάρνα ὡς λυγνίαι. Ἐν Νέα Ζηλανδία μεταχειρίζονται οἱ ἐγχώριοι πρὸς φωτισμὸν κάρνα ἐκ τοῦ εἶδους τῶν Ἀλευριτῶν. Τὰ κάρνα ταῦτα, ὀνομαζόμενα ἐν ταῖς νήσοις Χαθάϊ κουκουῖ, περιέχουσι πολλὸν ἔλαιον καὶ ῥητινώδη οὐσίαν. Τὰ κάρνα συλλέγονται καὶ ξηραίνονται εἰς τὸν ἥλιον, μεθ' ὃ ἐπιγίνονται ἐπὶ λεπτῶν εὐλίνων στελέχων, τὰ ὅποια σχηματίζουσι τὴν θρυαλλίδα. Ἀναπομνήνῃ ἡ θρυαλλὶς τρέφεται διὰ τοῦ ἐν τῷ κάρνῳ ἐλαίου καὶ καίει μετ' ἄλογα ζωηράν, στέλεχος ἐνὸς ποδὸς μήκους καίει διαρκῶς ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρου.

Ἡ κνίδι. Αἱ μεταβολαί, ἅς ἐπῆνεγκον εἰς τὴν βιομηχανίαν αἱ πρόοδοι τῆς φυσικῆς καὶ χημείας κατὰ τὴν ἐνεστώσαν ἑκατονταετηρίδα, καὶ ἡ τεραστία τῶν ἐπιστημῶν τούτων ἀνάπτυξις, παρηγάκωσαν πολλὰ εἶδη τοῦ φυτικού βασιλείου, ἅτινα πρότερον ἐπιφανῆ κατεῖχον θέσιν. Ὅστω παρημεληθῆ σχεδὸν ἐντελῶς καὶ ἡ ἐν ἀγρία καταστάσει ἀμνησχομένη κνίδι, ἡ κοινῶς ἀτσοκνίδα καλουμένη. Τὸ φυτὸν τοῦτο ἐξηρησμοποιεῖτο ἄλλοτε πολὺ· ἐκ τοῦ στελέχους αὐτοῦ κατασκευάζοντο νήματα στερεὰ καὶ ὑφαντα, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα κνιδίου πανίου. Ἐκ τοῦ πανίου τούτου κατασκευάζον οἱ πλοῦσοι ἐνδύματα πολυτελῆ, καὶ ἡ βιομηχανία αὕτη ἐπαρχία τῆς Πικαρδίας. Ἐν ἀρχῇ ἔτι τοῦ 18 αἰῶνος ὑπῆρχον καταστήματα παράγοντα τοιαῦτα ὑφάσματα ἐν Γαλλίᾳ Γερμανίᾳ, Ἰσπανίᾳ, Σουηδίᾳ, Ἰταλίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ· ἐν τῶν τελευταίων ἐργουσιάζοντων τούτων ἐσώζετο ἐν Λειψίᾳ ἐν ἔτει 1720. Τὸ περιεργον εἶναι ὅτι σήμερον ἐτι κατα-

σκευάζονται ὑφάσματα στερεώτατα καὶ στιλπνώτατα ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐκ τῆς χιονολευκῆς κνίδος (Urtika nivea). Ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀσίᾳ φέεται φαύχρους κνίδι, ἐξ ἧς κατασκευάζεται πανίον στερεόν, ἐν δὲ Ἀγγλίᾳ καλλιεργείται ἕτερον εἶδος κνίδος, ἐξ ἧς ὑφαίνονται λεπτότατα ὑφάσματα καὶ στερεώτατα σχοινία. Ἐσχάτως φαίνεται ὅτι θέλει δοθῆ μεγαλειτέρα ἐπιμέλεια εἰς τὸ οικονομικὸν τοῦτο φυτὸν, ὅπερ δὲν ἀπαιτεῖ πολυδάπανον καλλιέργειαν καὶ τοσοῦτον χροῖσμον εἰς διαφόρους ἀνάγκας καθίσταται.

Ἡ διαίρεσις τῆς ἡμέρας. Πόσον διαφόρως διηροῦντο ἄλλοτε αἱ ὥραι τῆς ἡμέρας ἢ εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους καταφαίνεται ἐκ τῶν ἐξῆς σημειώσεων. Περὶ τὰ τέλη τῆς 16 αἰωνοταετηρίδος οἱ ἄνθρωποι ἐγείροντο τῆς κλίνης ἐν Βερολίνῳ εἰς τὰς 5 τῆς πρωίας, ἔπρωγον εἰς τὰς 8 μίαν σούπαν καὶ τὸ γεῦμα των εἰς τὰς 10. Εἰς τὰς 3 μ. μ. ἐδείπνον καὶ εἰς τὰς 7 κατεκλίνοντο. Ὁσάκις ὑπῆρχον προσκλήσεις διὰ τὸ γεῦμα, τοῦτο παρετίθετο εἰς τὰς 11 τῆς πρωίας, ὅπως ἐτοιμασθῆσι τὰ φαγητά. Αἱ ἐσπερίδες καὶ οἱ χοροὶ δὲν παρετεινότο πέρα τῆς 9 τῆς ἐσπέρας. Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους (1580) αἱ παραδόσεις ἐν ταῖς σχολαῖσις καὶ γυμνασίσις ἤρχίζον τὴν 6 πρωινήν ὥραν, διήρκουν μέχρι τῆς 8, καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς 12 μέχρι τῶν 2 μ. μ. Τὴν Τετάρτην τὰ πρωῖα μαθήματα παρετίθεντο μέχρι τῆς 9, μετὰ μεσημβρίαν οἱ μαθητὰί ἦσαν ἐλεύθεροι. Ἐν Γαλλίᾳ τὸ γεῦμα παρετίθετο μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 16 αἰῶνος εἰς τὰς 10 τῆς πρωίας, τὸ δὲ δείπνον εἰς τὰς 4 μ. μ. Ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' ἐγευματίζεν ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν, οἱ δὲ αὐλικοὶ του μίαν ὥραν μετὰ ταῦτα. Ἀπὸ τοῦ 18 αἰῶνος τὸ γεῦμα ἤρξατο παρατιθέμενον εἰς τὴν 1 μ. μ. Ἐκ τοῦ ἔτους 1515 σώζονται αὐλικαὶ ὁδηγίαι τοῦ βασιλέως Χριστιανοῦ Β' τῆς Δανίας. Αἱ ὁδηγίαι αὗται λέγουσιν· Ὅσα ὡς ἐτοιμασθῆσι τὰ φαγητὰ ὁ ἀρχιμάγειρος ὑφείλει νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο τῇ Α. Μ. Ἄν τυχόν ὁ βασιλεὺς ἔχων ἐργασίαν ἐμποδίζηται, τότε παρετίθεται τὸ γεῦμα διὰ τὴν βασιλίαν καὶ διὰ τοὺς αὐλικούς μετὰ τῆς 9 καὶ 10 πρ. μ. διὰ τὸν βασιλέα φιλάττεται τὸ γεῦμα. Διὰ τὰς ΑΑ. ΜΜ. πρέπει καθ' ἑκάστην νὰ ἐτοιμασθῶσι δέκα εἶδη φαγητῶν, διὰ δὲ τοὺς αὐλικούς ἕξ, καὶ ἐν μὲν ἡμέραις κρεωφαγίας λάχανον, βραστόν κρέας μετὰ ζωμοῦ, εἰτα κρέας παστὸν μετὰ συνάπης, μεθ' ὃ κρέας ψητὸν ἢ θρυθῆς ἢ καὶ ἄγρια πτηνά. Ἐν δὲ ἡμέραις ἐορτασμοῦ, βέγκα, σουπα, μπακαλιᾶρος μεθ' οὐτύρον, ἰχθύς, ὄα. Οἱ ὑπηρεταὶ λαμβάνουσι τριῶν εἰδῶν φαγητά. Ἐν ἡμέραις νηστειαῖς οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ θούτορον ἢ μόνον ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια. Εἰς τὴν τράπεζαν ὑπηρετοῦσι μόνον δύο ὑπηρεταὶ καὶ δὲν παρετίθενται ἢ δύο μόνον εἰδῶν οἶνοι ἢ ζύθος καὶ ὀσάκις γίνονται προσκλήσεις. Ὁ οἶνος καὶ ὁ ζύθος μεταφέρονται εἰς τὸ ἐστιατόριον ἐν μεγάλοις κυπέλλοις. Τὰ κύπελλα ταῦτα ἀποκαθρόνεται ἅμα οἱ βασιλεῖς τελειώσωσι τὸ γεῦμα. Καὶ ἐκτάκτως μὲν δύνανται οἱ προσκεκλημένοι καὶ οἱ αὐλικοὶ νὰ ζητήσωσι ποτήριον ζύθου, ἀλλ' αἱ ἀποθῆκαι τῶν οἴνων καὶ τοῦ ζύθου πρέπει νὰ κλειώνται εἰς τὰς 7 τῆς ἐσπέρας καὶ οὐδὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης νὰ ζητήσῃ τι.

Ἰατρικὴ ἀντιμισθία. Κύριος τις μετέβη ἡμέραν τινὰ παρὰ τινι τῶν ἐπιστημοτέρων ἱατρῶν τῆς Φιλαδελφείας ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ ἐπίσκεψις διήρκεσεν ἀκριβῶς πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας. Ὁ ἄσθενής ἐξῆγει ἐκ τοῦ θυλακίου του χαρτονόμισμα 10 δολλαρίων καὶ ἐρωτᾷ τὸν ἱατρὸν τί

ὄφειλε — Πεντήκοντα δολλάρια! ἀπαντᾷ ὁ ἱατρός, ὅστις ἦτο γνωστὸς διὰ τὴν οἰκίαν του καὶ τὸν ἀπώτερον τρόπον του. — Ὁ ἄσθενής διατάζει. — Καὶ τί νομίζετε; λέγει ὁ ἱατρός· ὁστε μοὶ τὸ χαρτονόμισμα. — Λαμβάνει τὸ γραμμάτιον καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν ὑπηρετήτην του, τῷ λέγει· Ἰδοῦ, λάβε, αὐτὸ εἶναι διὰ σέ. — Ὁ ἄσθενής ὑποκλινόμενος λέγει μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἄταραξιν· Δὲν ἐγνωρίζον ὅτι ἔχετε καὶ συνέταιρον! καὶ ἀπέρχεται.

ὄφειλε — Πεντήκοντα δολλάρια! ἀπαντᾷ ὁ ἱατρός, ὅστις ἦτο γνωστὸς διὰ τὴν οἰκίαν του καὶ τὸν ἀπώτερον τρόπον του. — Ὁ ἄσθενής διατάζει. — Καὶ τί νομίζετε; λέγει ὁ ἱατρός· ὁστε μοὶ τὸ χαρτονόμισμα. — Λαμβάνει τὸ γραμμάτιον καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν ὑπηρετήτην του, τῷ λέγει· Ἰδοῦ, λάβε, αὐτὸ εἶναι διὰ σέ. — Ὁ ἄσθενής ὑποκλινόμενος λέγει μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἄταραξιν· Δὲν ἐγνωρίζον ὅτι ἔχετε καὶ συνέταιρον! καὶ ἀπέρχεται.

ΤΕΡΙΠΝΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ.

Χιτὼν φλεγομένη. Ἰδοῦ περίεργος τρόπος νὰ καταστήσῃ τις τὴν χιτὼνα φλεγομένην κατὰ τὸ φανόμενον. Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ σχηματισθῇ τις θῶλον χιτῶνος καὶ νὰ θέσῃ ἐν αὐτῷ τεμάχιον καρυοῦρας· ἀνάπτων τις τοῦτον ἔχει τελείαν τὴν ἀπάτην· ἡ χιτὼν φαίνεται καιομένη. Τοῦτο γίνετα καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτόδῃν κειμένης χιτῶνος· ῥίπτων τις ἐπ' αὐτῆς μικρὰ τεμάχια φλεγομένης καρυοῦρας νομίζει ὅτι ἀνεφλέγη ἡ χιτὼν.

Τρόπος τοῦ θραύειν λίθον διὰ τοῦ γρόνθου. Ἐν Παρισίσις ἐπεδεικνύοντο ἐν ὑπαίθρῳ θαυμαστοῦς τις ἐκ τῶν συνήθων, ὅστις προσελάλει τοὺς διαβάτας νὰ θραύσωσι διὰ τοῦ γρόνθου λίθους, καὶ ἀφ' οὗ πολλοὶ ἐδοκίμαζον εἰς μάτην τοῦτο, ἔθετεν αὐτὸς ἐπὶ μικρᾶς τραπέζης τὸν λίθον καὶ τὸν ἔθραυε μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Ἐν Γαλλίᾳ τὸ γεῦμα παρετίθετο μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 16 αἰῶνος εἰς τὰς 10 τῆς πρωίας, τὸ δὲ δείπνον εἰς τὰς 4 μ. μ. Ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' ἐγευματίζεν ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν, οἱ δὲ αὐλικοὶ του μίαν ὥραν μετὰ ταῦτα. Ἀπὸ τοῦ 18 αἰῶνος τὸ γεῦμα ἤρξατο παρατιθέμενον εἰς τὴν 1 μ. μ. Ἐκ τοῦ ἔτους 1515 σώζονται αὐλικαὶ ὁδηγίαι τοῦ βασιλέως Χριστιανοῦ Β' τῆς Δανίας. Αἱ ὁδηγίαι αὗται λέγουσιν· Ὅσα ὡς ἐτοιμασθῶσι τὰ φαγητὰ ὁ ἀρχιμάγειρος ὑφείλει νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο τῇ Α. Μ. Ἄν τυχόν ὁ βασιλεὺς ἔχων ἐργασίαν ἐμποδίζηται, τότε παρετίθεται τὸ γεῦμα διὰ τὴν βασιλίαν καὶ διὰ τοὺς αὐλικούς μετὰ τῆς 9 καὶ 10 πρ. μ. διὰ τὸν βασιλέα φιλάττεται τὸ γεῦμα. Διὰ τὰς ΑΑ. ΜΜ. πρέπει καθ' ἑκάστην νὰ ἐτοιμασθῶσι δέκα εἶδη φαγητῶν, διὰ δὲ τοὺς αὐλικούς ἕξ, καὶ ἐν μὲν ἡμέραις κρεωφαγίας λάχανον, βραστόν κρέας μετὰ ζωμοῦ, εἰτα κρέας παστὸν μετὰ συνάπης, μεθ' ὃ κρέας ψητὸν ἢ θρυθῆς ἢ καὶ ἄγρια πτηνά. Ἐν δὲ ἡμέραις ἐορτασμοῦ, βέγκα, σουπα, μπακαλιᾶρος μεθ' οὐτύρον, ἰχθύς, ὄα. Οἱ ὑπηρεταὶ λαμβάνουσι τριῶν εἰδῶν φαγητά. Ἐν ἡμέραις νηστειαῖς οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ θούτορον ἢ μόνον ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια. Εἰς τὴν τράπεζαν ὑπηρετοῦσι μόνον δύο ὑπηρεταὶ καὶ δὲν παρετίθενται ἢ δύο μόνον εἰδῶν οἶνοι ἢ ζύθος καὶ ὀσάκις γίνονται προσκλήσεις. Ὁ οἶνος καὶ ὁ ζύθος μεταφέρονται εἰς τὸ ἐστιατόριον ἐν μεγάλοις κυπέλλοις. Τὰ κύπελλα ταῦτα ἀποκαθρόνεται ἅμα οἱ βασιλεῖς τελειώσωσι τὸ γεῦμα. Καὶ ἐκτάκτως μὲν δύνανται οἱ προσκεκλημένοι καὶ οἱ αὐλικοὶ νὰ ζητήσωσι ποτήριον ζύθου, ἀλλ' αἱ ἀποθῆκαι τῶν οἴνων καὶ τοῦ ζύθου πρέπει νὰ κλειώνται εἰς τὰς 7 τῆς ἐσπέρας καὶ οὐδὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης νὰ ζητήσῃ τι.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ. Ὁ "Moniteur de la Chance Universelle" ὁμολογίας 300.

Αἶνιγμα 397. Ἐάν ποτε ἐκ τ' οὐρανοῦ ἀφθόνως θέλω βροσεῖ, κατακλυσμός γενήσεται, ὡστ' ὁ καθείς ἅς σπεύσῃ εἰς Κιβωτὸν νὰ εἰσαχθῆ ὡς ὁ ἀρχαῖος Νῶε· καὶ τότε μόνον θά σωθῆ. ἄλλως δὲν ἐγγυῶμαι. Ὅταν δὲ πάλιν με ὀρμηθῇ ἐκ θράχου καταπίπτω, ὡς εἰς τὸν Νεῖλον ποταμὸν στὸν Γάγγην καὶ τὸν Ῥῆνον, τὸ θέαμα προσπέθηρον, εἰ θανάτων, νὰ ἴδῃς, καὶ ἔσο ὑπερέβθιος πῶς ἐκπληκτος θά μένης. Πλὴν ἂν τινος τοὺς ὀφθαλμούς προσβάλλω, ὦ πικρία! μόνον χειροῦργος δύναται νὰ ἔλθ' ἐπιουρία· καὶ πάλιν πέπτωτ' ὁ Θεὸς αὐτὸν νὰ βοηθῆσῃ. εἰ δ' ἄλλως τρέχει κίνδυνον εὐκόλως ν' ἀποτύγῃ.

Αἶνιγμα 398. Ἐάν ποτε ἐκ τ' οὐρανοῦ ἀφθόνως θέλω βροσεῖ, κατακλυσμός γενήσεται, ὡστ' ὁ καθείς ἅς σπεύσῃ εἰς Κιβωτὸν νὰ εἰσαχθῆ ὡς ὁ ἀρχαῖος Νῶε· καὶ τότε μόνον θά σωθῆ. ἄλλως δὲν ἐγγυῶμαι. Ὅταν δὲ πάλιν με ὀρμηθῇ ἐκ θράχου καταπίπτω, ὡς εἰς τὸν Νεῖλον ποταμὸν στὸν Γάγγην καὶ τὸν Ῥῆνον, τὸ θέαμα προσπέθηρον, εἰ θανάτων, νὰ ἴδῃς, καὶ ἔσο ὑπερέβθιος πῶς ἐκπληκτος θά μένης. Πλὴν ἂν τινος τοὺς ὀφθαλμούς προσβάλλω, ὦ πικρία! μόνον χειροῦργος δύναται νὰ ἔλθ' ἐπιουρία· καὶ πάλιν πέπτωτ' ὁ Θεὸς αὐτὸν νὰ βοηθῆσῃ. εἰ δ' ἄλλως τρέχει κίνδυνον εὐκόλως ν' ἀποτύγῃ.

Αἶνιγμα 399. Ἐάν ποτε ἐκ τ' οὐρανοῦ ἀφθόνως θέλω βροσεῖ, κατακλυσμός γενήσεται, ὡστ' ὁ καθείς ἅς σπεύσῃ εἰς Κιβωτὸν νὰ εἰσαχθῆ ὡς ὁ ἀρχαῖος Νῶε· καὶ τότε μόνον θά σωθῆ. ἄλλως δὲν ἐγγυῶμαι. Ὅταν δὲ πάλιν με ὀρμηθῇ ἐκ θράχου καταπίπτω, ὡς εἰς τὸν Νεῖλον ποταμὸν στὸν Γάγγην καὶ τὸν Ῥῆνον, τὸ θέαμα προσπέθηρον, εἰ θανάτων, νὰ ἴδῃς, καὶ ἔσο ὑπερέβθιος πῶς ἐκπληκτος θά μένης. Πλὴν ἂν τινος τοὺς ὀφθαλμούς προσβάλλω, ὦ πικρία! μόνον χειροῦργος δύναται νὰ ἔλθ' ἐπιουρία· καὶ πάλιν πέπτωτ' ὁ Θεὸς αὐτὸν νὰ βοηθῆσῃ. εἰ δ' ἄλλως τρέχει κίνδυνον εὐκόλως ν' ἀποτύγῃ.

Αἶνιγμα 400. Ἐάν ποτε ἐκ τ' οὐρανοῦ ἀφθόνως θέλω βροσεῖ, κατακλυσμός γενήσεται, ὡστ' ὁ καθείς ἅς σπεύσῃ εἰς Κιβωτὸν νὰ εἰσαχθῆ ὡς ὁ ἀρχαῖος Νῶε· καὶ τότε μόνον θά σωθῆ. ἄλλως δὲν ἐγγυῶμαι. Ὅταν δὲ πάλιν με ὀρμηθῇ ἐκ θράχου καταπίπτω, ὡς εἰς τὸν Νεῖλον ποταμὸν στὸν Γάγγην καὶ τὸν Ῥῆνον, τὸ θέαμα προσπέθηρον, εἰ θανάτων, νὰ ἴδῃς, καὶ ἔσο ὑπερέβθιος πῶς ἐκπληκτος θά μένης. Πλὴν ἂν τινος τοὺς ὀφθαλμούς προσβάλλω, ὦ πικρία! μόνον χειροῦργος δύναται νὰ ἔλθ' ἐπιουρία· καὶ πάλιν πέπτωτ' ὁ Θεὸς αὐτὸν νὰ βοηθῆσῃ. εἰ δ' ἄλλως τρέχει κίνδυνον εὐκόλως ν' ἀποτύγῃ.

Αἶνιγμα 401. Ἐάν ποτε ἐκ τ' οὐρανοῦ ἀφθόνως θέλω βροσεῖ, κατακλυσμός γενήσεται, ὡστ' ὁ καθείς ἅς σπεύσῃ εἰς Κιβωτὸν νὰ εἰσαχθῆ ὡς ὁ ἀρχαῖος Νῶε· καὶ τότε μόνον θά σωθῆ. ἄλλως δὲν ἐγγυῶμαι. Ὅταν δὲ πάλιν με ὀρμηθῇ ἐκ θράχου καταπίπτω, ὡς εἰς τὸν Νεῖλον ποταμὸν στὸν Γάγγην καὶ τὸν Ῥῆνον, τὸ θέαμα προσπέθηρον, εἰ θανάτων, νὰ ἴδῃς, καὶ ἔσο ὑπερέβθιος πῶς ἐκπληκτος θά μένης. Πλὴν ἂν τινος τοὺς ὀφθαλμούς προσβάλλω, ὦ πικρία! μόνον χειροῦργος δύναται νὰ ἔλθ' ἐπιουρία· καὶ πάλιν πέπτωτ' ὁ Θεὸς αὐτὸν νὰ βοηθῆσῃ. εἰ δ' ἄλλως τρέχει κίνδυνον εὐκόλως ν' ἀποτύγῃ.

Αἶνιγμα 397. Ἐάν ποτε ἐκ τ' οὐρανοῦ ἀφθόνως θέλω βροσεῖ, κατακλυσμός γενήσεται, ὡστ' ὁ καθείς ἅς σπεύσῃ εἰς Κιβωτὸν νὰ εἰσαχθῆ ὡς ὁ ἀρχαῖος Νῶε· καὶ τότε μόνον θά σωθῆ. ἄλλως δὲν ἐγγυῶμαι. Ὅταν δὲ πάλιν με ὀρμηθῇ ἐκ θράχου καταπίπτω, ὡς εἰς τὸν Νεῖλον ποταμὸν στὸν Γάγγην καὶ τὸν Ῥῆνον, τὸ θέαμα προσπέθηρον, εἰ θανάτων, νὰ ἴδῃς, καὶ ἔσο ὑπερέβθιος πῶς ἐκπληκτος θά μένης. Πλὴν ἂν τινος τοὺς ὀφθαλμούς προσβάλλω, ὦ πικρία! μόνον χειροῦργος δύναται νὰ ἔλθ' ἐπιουρία· καὶ πάλιν πέπτωτ' ὁ Θεὸς αὐτὸν νὰ βοηθῆσῃ. εἰ δ' ἄλλως τρέχει κίνδυνον εὐκόλως ν' ἀποτύγῃ.

Αἶνιγμα 398. Ἐάν ποτε ἐκ τ' οὐρανοῦ ἀφθόνως θέλω βροσεῖ, κατακλυσμός γενήσεται, ὡστ' ὁ καθείς ἅς σπεύσῃ εἰς Κιβωτὸν νὰ εἰσαχθῆ ὡς ὁ ἀρχαῖος Νῶε· καὶ τότε μόνον θά σωθῆ. ἄλλως δὲν ἐγγυῶμαι. Ὅταν δὲ πάλιν με ὀρμηθῇ ἐκ θράχου καταπίπτω, ὡς εἰς τὸν Νεῖλον ποταμὸν στὸν Γάγγην καὶ τὸν Ῥῆνον, τὸ θέαμα προσπέθηρον, εἰ θανάτων, νὰ ἴδῃς, καὶ ἔσο ὑπερέβθιος πῶς ἐκπληκτος θά μένης. Πλὴν ἂν τινος τοὺς ὀφθαλμούς προσβάλλω, ὦ πικρία! μόνον χειροῦργος δύναται νὰ ἔλθ' ἐπιουρία· καὶ πάλιν πέπτωτ' ὁ Θεὸς αὐτὸν νὰ βοηθῆσῃ. εἰ δ' ἄλλως τρέχει κίνδυνον εὐκόλως ν' ἀποτύγῃ.

Αἶνιγμα 398. Διὰ τὸ ἄλλοτε εἶχον Πολλὴν, φίλε, σημασίαν. Καὶ ὑπῆρχον γεγραμμένον Εἰς ἀνθρώπων καρδίαν... Πλὴν τὴν σήμερον... ὅπταν Γεγραμμένα ἐπὶ ἄμμου Τρία γράμματα προφέρῃς... Ἢὰ προδώσῃς τ' ὄνομά μου.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 41. LEIPZIG.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐπιστέλλοντες πρὸς τὸν Ἑσπερον νὰ πέμπωσι τὰ χειρόγραφα καθαρῶς γεγραμμένα, τὰ ὅποια δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύγγραμμα περιοδικὸν μετὰ εἰκόνων ἐκδιδόμενον ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ
τῇ 1|13 καὶ 15|27 ἐκάστου μηνός.

Τιμὴ ἑτησία προπληρωτέα φράγκα 40 (= μάρκαι 32 = ρούβλια 16).
Τιμὴ καταχωρίσεως δι' ἑκάστον στίχον φοίνικ. 50.

ΤΟ ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ ΑΡΧΕΤΑΙ ΤΗ 1/13 ΜΑΙΟΥ.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ· κλ. Κάρολος Μπέκ, βιβλιοπώλης. **ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ**·
κ. Πέτρος Μ. Γκεντιλίνης. **ΠΑΤΡΑΙ**· κ. Πανσανίας Χοϊδάς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ καὶ ἡ λοιπὴ **ΑΙΓΥΠΤΟΣ**· κ. Πέτρος Σαράντης, Βιβλιοπω-
λεῖον "Ὁ Φοῖνιξ" ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰωάννης Παπάδης, βιβλιοπώλης. **ΦΙΛΙΠ-
ΠΟΥΠΟΛΙΣ**· κ. Γεώργιος Τσουντας, ἰατρός. **ΣΜΥΡΝΗ**· κκ. Δεκέπρης καὶ
Σα, καὶ κ. Φρ. Σαρίκας. **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**· κ. Σ. Γράσσης, βιβλιοπώλης. **ΑΔΡΙΑ-
ΝΟΥΠΟΛΙΣ**· κ. Κωνστ. Κυριαζής. **ΣΕΡΡΑΙ**· κ. Κ. Χόνδρος. **ΚΑΒΑΛΑ**· κκ.
Α. Γ. Κούζης καὶ Σα. **ΜΥΤΙΛΗΝΗ**· κ. Ξενοφών Γκορτζιώτης. **ΠΕΡΟΣΟΛΥΜΑ**·
Α. Καζακίδης. **ΣΑΜΟΣ**· κ. Σταματιάδης, ἔφορος τῆς Σαμιακῆς Βιβλιοθήκης.
ΒΗΡΤΤΟΣ· κ. Χρ. Χριστοφύρου. **ΑΜΙΣΟΣ**· κ. Κ. Λαναράς, ἰατρός. **ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΚΡΗΤΗΣ**· κ. Ἀπ. Ξενοδόχης. **ΡΟΔΟΣ**· κ. Μ. Μαλλιαράκης. **ΙΩΑΝΝΙΝΑ**·
κ. Γ. Β. Λάμπας. **ΛΕΥΚΩΣΙΑ** καὶ **ΔΕΜΗΣΣΟΣ** Κύπρου· κ. Π. Δ. Παπαδάκης.
ΛΑΡΝΑΞ· κ. Γρ. Κουζίδης.

ΒΟΥΚΟΤΡΕΣΤΙΟΝ· κ. Φ. Ι. Χαΐτας. **ΙΒΡΑΙΑ**· κ. Ἰωάννης Α. Βοσκόφ.
ΤΟΥΡΝΟ - ΜΑΓΟΥΤΡΕΛΟΝ· κ. Τηλέμ. Παπάζογλου. **ΚΟΡΑΒΙΑ, ΠΙΚΕΤΟΝ,
ΚΑΡΑΚΑΛ** καὶ **ΚΡΑΙΟΒΑΝ**· κ. Θεόδ. Ν. Τάσης. **ΚΑΛΑΦΑΤΙΟΝ**· κ. Μ.
Σιμωνίδης. **ΓΙΟΥΤΡΕΒΟΝ**· κ. Νικόλ. Κ. Πεταλάς. **ΓΑΛΑΖΙΟΝ**· κ. Ἀχιλλεὺς Α.
Βοσκόφ.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰάκωβος Μάνος, ἰατρός. **ΜΟΣΧΑ**· κ. Γρηγ. Ι. Ροσσόλυ-
μος. **ΟΔΗΣΣΟΣ**· κ. Ἰ. Κομποθέκης. **ΤΑΙΓΑΝΙΟΝ**· κ. Δημ. Δ. Ἀλεξόπου-
λος. **ΡΟΣΤΟΒΙΟΝ**· κ. Στέφ. Λοβέρδος. **ΓΕΙΣΚ**· κ. Π. Α. Ἀξιώτης. **ΝΙΚΟΛΑΙΕΦ**·
κ. Ἀλ. Ἰγγλέσης. **ΒΕΡΔΙΑΝΣΚΑ**· κ. Νικ. Κ. Μουσοῦρης. **ΙΣΜΑΗΛΙΟΝ**·
κκ. Ἀδελφοὶ Κωνσταντινίδαι. **ΚΙΣΝΟΒΙΟΝ**· κ. Α. Καρβούνης. **ΠΟΤΙΟΝ**· κ. Περι-
κλῆς Ν. Κομηλιάδης.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ· κ. Θεμιστοκλῆς Πετροκόκκινος.

ΜΑΣΣΑΔΙΑ· κ. Ἰ. Παπανικολάου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ· κ. Σ. Παπαντωνόπουλος. **ΛΙΒΕΡΠΟΛ**· κ. Γ. Θ. Σκρινής.

ΡΟΥΣΣΕΟΥΚΙΟΝ Βουλγαρίας· κ. Σταῦρος Χριστοδουλίδης.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ· κ. Π. Περβάνογλου. **ΚΑΔΚΟΥΤΤΑ**· κ. Γ. Μικάνιος.

ΝΕΑ-ΤΟΥΡΚΗ· κ. Δημ. Ν. Μπότσης, γενικὸς πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὰ μέρη, ἐνθα δὲν ἐσωστήθησαν ὀριστικῶς ἐπιστasiai, οἱ
δουλομένοι δύνανται νὰ γείνωσι συνδρομηταὶ ἐπὶ προκαταβολῇ τῆς
ἑτησίας συνδρομῆς, ἀποτείνόμενοι εἴτε κατ' εὐθείαν εἰς τὴν διεύθυνσιν
(ELSTER-STRASSE No. 41) ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ, εἴτε εἰς τὰ οἰκεῖα ταχυδρο-
μικὰ γραφεῖα, τῆς διευθύνσεως τοῦ Ἑσπερου συνεννοηθείσης περὶ τούτου
μετὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν γερμανικῶν Ταχυδρομειῶν. Τὸ φύλ-
λον ἀποστέλλεται ἐλευθέρων ταχυδρομικῶν τελῶν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ. ELSTER-STRASSE No. 41. LEIPZIG.

BROCKHAUS' CONVERSATIONS-LEXIKON.

Ἐκδόσις Π'. ἐπηυξημένη καὶ διὰ 400 εἰκόνων καὶ γεωγρα-
φικῶν χαρτῶν κεκοσμημένη.

Τὸ πλούσιον τοῦτο Λεξικόν, ἐν τεύχεσι 240 πρὸς φοίνικας 50
ἑκάστον, θέλει ἀποτελέσει 16 ὀγκώδεις τόμους, ὧν οἱ 11 ἔδημο-
σιεύθησαν ἤδη.

Ἐκαστος τόμος τιμᾶται·

Ἄδετος μὲν μαρκῶν 7.50.

Δεδεμένος διὰ λινοῦ μ. 9.

Ἡμιδερμάτινος μ. 9.50.

Ἐπὶ ἐξαιρετικοῦ χάρτου καὶ πλουσίως δεδεμένος μ. 15.

ΚΛΕΩΝ ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ο ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ.

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΜΕΡΗ ΠΕΝΤΕ ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ.

Καὶ

ΤΟ ΠΥΡ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΘΑΛΗΝ.

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΜΕΡΗ ΔΥΟ.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ

ΤΥΠΟΙΣ Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ

1885.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐν τῷ γραφεῖω τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ ἐν Λειψία (ELSTER-STRASSE No. 41)

εὐρηγται τὰ ἑξῆς βιβλία·

Τόμος Α'. τοῦ Ἑσπερου, ἔτος 1881—1882.	Πολυτελῶς δεδεμ. φρ. 50 (χρ.).	Ἄδετος φρ. 40.
Τόμος Β'. τοῦ Ἑσπερου, ἔτος 1882—1883.	- - φρ. 50 (χρ.).	- - 40.
Τόμος Γ'. τοῦ Ἑσπερου, ἔτος 1883—1884.	- - φρ. 50 (χρ.).	- - 40.
Τόμος Δ'. τοῦ Ἑσπερου, ἔτος 1884—1885.	- - φρ. 50 (χρ.).	- - 40.

Αγνῆς Σμῖθ, Περίηγησις τῆς Ἑλλάδος. Μετάφρασις Ἰω. Περθανόγλου. (Μετὰ εἰκόνων.) Πολυτ. δεδεμ. φρ. 7.

Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος. Διήγημα πρωτότοπον. 1883. Δεδεμ. φρ. 2.

Longfellow, Τὸ ἄσμα τοῦ Χιαδάθα. (Μετὰ εἰκόνων.) Πολυτ. δεδεμ. φρ. 6.

Σημ. Τὰ ἄνω βιβλία εὐρίσκονται καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις, Κυρίω Π. Σαράντη, βιβλιοπωλεῖον "Φοῖνιξ" ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Κυρίω Ἰω. Παπάδῃ
ἐν Κωνσταντινουπόλει, Κυρίω Σ. Γράσση ἐν Θεσσαλονίκῃ, Κυρίω Φρ. Α. Σαρίκα ἐν Σμύρνῃ, Κυρίως Κάρ. Μπέκ καὶ Καρ. Βίλμπεργ ἐν Ἀθήναις.

Διευθυντῆς καὶ ἐκδότης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ. ELSTER-STR. 41.

Χαρτοπωλεῖον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίνω, Φραγκοφόρτη καὶ Λειψία. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ ἐν Λειψία.